Влада – Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 83 (1833) ♦ Вівторок, 5 травня 1998 року ♦ Ціна договірна

"Двоголовий" начальник керуватиме для киян. І трохи... для себе

«Особливості здійснення місцевого самоврядування в містах Києві та Севастополі визначаються окремими законами України» (Конституція України).

Не тільки в столиці, а й у далекій провінції той, хто цікавиться політикою, знає: з місцевим самоврядуванням у Києві, на відміну від глухої периферії, виникли проблеми. Високі посадові особи, оглянувши з печерського пагорба доли і гори країни, помітили, що свідомість киян не тягне до рівня мешканців хутора і довірити їм самим обрання міського голови — справа «політично недоцільна», ба просто по-житейськи не мудра: вочевидь оберуть «не того». В результаті «порівняльної характеристики» й народилося мудре рішення: як казав один з героїв казки Леоніда Філатова, «действуй строго по закону, то есть действуй втихаря». «Суворе дотримання закону», тобто... ви правильно зрозуміли, і призвело до тих самих проблем із самоврядністю у столиці: Конституційний суд, по суті, відмінив у Києві всезагальні прямі вибори міського голови, а Президент України наклав вето на закон про столицю, яке депутати минулого скликання не встигли чи не змогли подолати.

(Закінчення на 2-й стор.).

Відставка уряду — справа реальна

Парламентська фракція Соціалістичної та Селянської партій України наполягатиме на відставці Кабінету міністрів у тому разі, якщо уряд не гарантуватиме виконання закону про мінімальну зарплату та пенсію. Однак це питання, на думку лідера Соціалістичної партії, Голови Верховної Ради України Олександра Мороза, не може бути розв'язане до відкриття сесії. Адже Прем'єр-міністр Валерій Пустовойтенко, обраний народним депутатом, може заявити про намір перейти на постійну роботу до парламенту. А це за Конституцією означає відставку Кабінету міністрів.

(Закінчення на 2-й стор.).

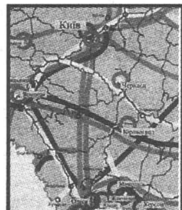
Чорнобиль: розвідка перша

5

Що може попросити професор у колишніх студентів

7

Дороги, що обрали нас

13

Демонстрація проти безпорадності нинішньої виконавчої влади

Навіть найменше бажання брати участь у масових демонстраціях мені відбили ще в студентські роки. Адже тоді, у горезвісні 70-ті, першого травня, як і сьомого листопада, ми, студенти, заздалегідь збиралися біля пам'ятника Франкові напроти головного корпусу університету. Там і нидили кілька годин, бувало, і під холодним дощем, очікуючи свого «святкового часу». Отих десять-п'ятнадцять хвилин ходи центром Львова повз тимчасово облаштовану трибуну на узбіччі проспекту. І спробував би хтось із моїх однокурсників не з'явитися на демонстрацію, мав би великі неприємності. Щонайперше — стипендія в наступному семестрі йому вже не «світила» б . А то й взагалі міг «загриміти» з альма-матер. За низьку... політичну свідомість.

Сьогодні наша відсутність на першотравневій демонстрації вже абсолютно нічим нікому не «загрожує». Навіть студентам. Та все-таки, як сповістили засоби масової інформації, кількість маніфестантів цього року в порівнянні з попереднім зросла на третину. Невже так різко збільшуються лави прихильників комуністичної ідеї?

(Закінчення на 9-й стор.).

Завдання парламенту

45 законодавчих актів пропонуватиме Кабінет міністрів як першочергові для роботи Верховної Ради. Це — вдосконалення податкової політики, залучення інвестицій, прискорення структурних реформ, соціальні питання та інше.

Мінфін, Мінекономіки, Мінпромполітики, інші міністерства і відомства підготують остаточний варіант законопроектів, які в травні будуть запропоновані на розгляд парламенту.

Знову перші. У черзі за... американськими грішми

Україні, хоч і з великими зусиллями, вдалося зберегти першість у Східній Європі серед отримувачів американської допомоги. Днями державний секретар США Мадлен Олбрайт засвідчила перед конгресом значний прогрес у розв'язанні проблем американських інвесторів в Україні. Її слова достатньо, щоб цього року наша держава отримала від США фінансову допомогу повністю.

Як відомо, Україна досі одержувала від Сполучених Штатів 225 мільйонів доларів щороку без будь-яких умов. Лише цього року конгресмени поставили вимогу: розв'язати до 30 квітня проблеми 12 американських компаній в Україні. Якщо ділові спори інвесторів не було б урегульовано, Київ отримав би лише половину фінансової допомоги від уряду США.

Звичайно, справа не тільки в конкретних проблемах іноземних компаній у нашій державі. Ті пригоди, які спіткали американських інвесторів (наприклад, коли не виконувалися рішення арбітражного суду, що визнав правоту іноземної фірми), — це лише симптоми несприятливого інвестиційного клімату в Україні.

(Закінчення на 8-й стор.).

Затримали і заарештували

Недавнє затримання і відправлення в СІЗО першого заступника голови Одеського міськвиконкому Анатолія Ворохаєва дістало продовження, повідомляє кореспондент ДІНАУ. Прокурор Одеської області Василь Іванов дав санкцію на арешт вищеназваної службової особи, яку обвинувачують у порушенні правил валютних операцій і отриманні великих хабарів.

- **До Дня Перемоги українські ветерани Великої Вітчизняної війни отримають медалі Георгія Жукова.**
- **Безпеку учасників зборів ЄБРР забезпечуватимуть близько 6 тисяч співробітників правоохоронних органів.**
- **З початку року до консолідованого бюджету України надійшло 7,254 млрд. грн.**

P.S.

У номер

● *Київ*

Проводи міністрів

Дев'ятеро міністрів і глав державних комітетів, обраних народними депутатами, залишили урядовий будинок по вулиці Грушевського. В розряд професіональних парламентаріїв перейшли міністр закордонних справ Геннадій Удовенко, міністр економіки Віктор Суслов, міністр транспорту Валерій Череп, міністр у справах науки і технологій Володимир Семиноженко, міністр охорони навколишнього середовища і ядерної безпеки Юрій Костенко, голова Державного комітету з медичної та мікробіологічної промисловості Юрій Спіженко, голова Державного комітету з питань розвитку підприємництва Юрій Єхануров, голова Державного комітету нафтової, газової і нафтопереробної промисловості Михайло Ковалко, заступник міністра Кабінету міністрів України Олег Петров.

«Усі ви нормально працювали, шкода розлучатися», — сказав під час церемонії проводів Прем'єр-міністр України Валерій Пустовойтенко, повідомляє ДІНАУ. Прем`єр висловив сподівання, що колишні керівники міністерств і відомств стануть провідниками реформаторських ідей уряду у Верховній Раді, зроблять основою своєї депутатської діяльності соціальний і економічний розвиток держави.

● *Севастополь*

Новий мер Севастополя готовий до співробітництва

Новий мер Севастополя Борис Кучер оптимістично оцінює перспективу співпраці з новим депутатським корпусом Севастопольської міськради, у якій переважна більшість — комуністи. Про це він заявив на своїй першій прес-конференції після зустрічі з головою міськради Василем Пархоменком.

Не критикуючи свого попередника Віктора Семенова, Борис Кучер повідомив про намір провести реорганізацію структур міської держадміністрації, терміново переглянути бюджет міста, щоб забезпечити належні виплати працівникам бюджетної сфери. Мер звернув увагу журналістів на той факт, що вперше за свою історію Севастополь із дотаційного став містом-донором: при бюджеті 82 мільйони гривень торік було зібрано податків понад 140 мільйонів. На думку Кучера, треба, щоб усі отримані податки залишалися у місцевому бюджеті.

Борис Кучер висловив сподівання, що Верховна Рада України серед першочергових розгляне і ухвалить Закон «Про статус Севастополя», оскільки, за його словами, належить якнайшвидше ліквідувати правовий вакуум, щоб представницька влада у місті працювала відповідно до чинного законодавства, повідомляє ДІНАУ.

ВІДСТАВКА УРЯДУ — СПРАВА РЕАЛЬНА

(Початок на 1-й стор.).

Виступаючи на першотравневому мітингу в Києві, Олександр Мороз заявив, що вибори до Верховної Ради України продемонстрували неприйняття виборцями нинішнього політичного курсу в Україні. «Хоч би як фальсифікували, підтасовували голоси, — зазначив він, — люди все одно сказали своє слово і власне не підтримали жодну з політичних партій, що відстоюють нинішній курс. Тому ліві та лівоцентристські сили повинні взяти за основу в своїй діяльності в парламенті саме ті конкретні питання, які щоденно турбують людей: робота, зарплата, достатня пенсія і повернення заощаджень».

Голова Верховної Ради в інтерв'ю журналістам назвав успішною підготовку до початку роботи парламенту нового скликання. Основні питання вже вирішено, залишився ряд процедурних моментів. У своєму виступі на відкритті сесії Олександр Мороз має намір передусім говорити про підсумки роботи парламенту попереднього скликання, стан законодавчої роботи та про політичну ситуацію в державі.

Не підемо на налигачі

У новому українському парламенті може бути створено організаційно оформлений блок лівих сил, — так вважає лідер Комуністичної партії Петро Симоненко. У його складі він бачить комуністів, соціалістів та селян. Можуть також виникнути консультативні блоки для вирішення конкретних питань із партійними фракціями центристських партій. В інтерв'ю агентству «Інтерфакс-Україна» П. Симоненко повідомив, що Компартія підготувала для розгляду у Верховній Раді близько 30 законопроектів. Це насамперед закони, що посилюють відповідальність виконавчої влади за стан справ у державі та дотримання Конституції. За його словами, фракція комуністів намагатиметься не допустити ухвалення президентського законопроекту про скорочення дефіциту держбюджету України на догоду Міжнародному валютному фондові.

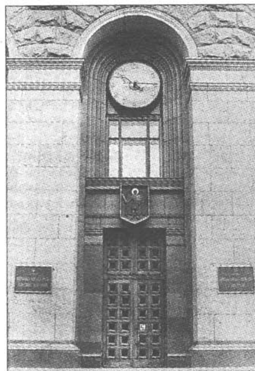
«ДВОГОЛОВИЙ» НАЧАЛЬНИК КЕРУВАТИМЕ ДЛЯ КИЯН. І ТРОХИ... ДЛЯ СЕБЕ

Коментар

(Початок на 1-й стор.).

Пам'ятається, любителі іноземних термінів, вони ж автори-організатори величного політичного шоу «Людина року», знехтувавши словник іншомовних слів і названі вище правові нюанси, нарекли голову Київської міської держадміністрації Олександра Омельченка «найкращим мером». Кажуть, з того часу совісний Олександр Олександрович вирішив виправдати «високу довіру» і поєднати своє успішне «префектство» з іще успішнішим «мерством»: щоб даремно «не обзивали». І... він таки став «двоголовим» градоначальником: 30 квітня на другій сесії Київради 23-го скликання з 68 її повноважних депутатів 57 проголосували за обрання глави столичної держадміністрації головою Київської міськради. За киян тепер можна не вболівати: під керівництвом «керованого» Олександра Омельченка у нас відкриваються осяйні перспективи для демонстрації у столиці... ідей політичної доцільності. А щоб знали!

Обрання пана Омельченка головою Київради викликало неоднозначні оцінки: багато хто розцінює це як антиконституційний акт, апріорі нелегітимний. Наприклад, за словами претендента на посаду міського голови керівника київської фракції Народного руху Ярослава Федорина, посади голови Київради не передбачено нині чинним законодавством. У зв'язку з високою правовою самосвідомістю рухівці відмовилися від участі в голосуванні, що дуже не сподобалося Олександрові Олександровичу, і він затаврував занадто «грамотних». Єдина втіха для нього, що завдяки дружнім зусиллям інших партій і безпартійних союзників стійкість рухівців розчинилася в хвилях одностайності.

Схоже, Ярослав Федорин має рацію: нелегітимність обрання голови буде через якийсь час використано для дестабілізації у столиці. Таким чином, ті, хто не дуже захоплюється особою новообраного голови, але голосував за нього згідно з інстинктом самозбереження («безголова» рада втратить свою «боєздатність», і її успішно розпустять), дуже помиляються: їх просто підвів інстинкт. Усі рішення, які прийматимуться на сесіях Київради, кожний дуже бажаючий, а він завжди знайдеться, може опротестовувати в судовому порядку. Що тоді почнеться, неважко прикинути, просто треба згадати досвід попередників.

Вихід із даної ситуації ті самі рухівці вбачають у тому, щоб обирати головуючого на кожну сесію Київради. Лише так, вважають вони, можна уникнути непорозумінь у майбутньому. Інші з цим рішуче не погоджуються. Вони впевнені, що обрання голови — це найкращий нині варіант, хоча тимчасовий. Для постійного просто треба звернутися до Верховної Ради з проханням не зволікати з виборами міського голови прямим голосуванням киян і терміново ввести в дію закон про столицю. Ще інші, а саме представники опозиційного об'єднання «Ми», не поділяють такої надії на успішну розв'язку. Не виключено, що у Києві команда Президента запровадить таку схему самоврядування, за якою столичні депутати будуть висувати міського голову зі своїх лав. Не треба скидати з рахунку, чому з вершини Печерська так пильно споглядають за «несвідомітими» киян. Свій, до болю «свідомий» на Хрещатику, найбільше гріє серце Президента, що розраховує на вітання з нагоди успішних виборів у наступному році.

Поки що вітання приймає новообраний голова Київради. Він не переймається правовими колізіями, хай цим сушать собі голови інші. Сам Олександр Омельченко не приховує: «Я хочу керувати Київрадою, керувати для депутатів, для киян і для себе».

За «для себе» велика вдячність від зворушених киян. Відзначаючи ювілей Магдебурзького права, вони знатимуть: 500 років тому його запровадили виключно для того, щоб «двоголовий» градоначальник керував для нас і для себе. І хіба що трохи для Президента. А як же інакше? Адже Леонід Данилович також киянин.

Людмила КОХАНЕЦЬ.

ПРАЦЮЄ ПІДГОТОВЧА ДЕПУТАТСЬКА ГРУПА

Підготовча депутатська група рекомендує першу сесію Верховної Ради України чотирнадцятого скликання розпочати 12 травня 1998 року через одну годину після проголошення найстаршим за віком народним депутатом України тексту присяги з розгляду організаційних питань. Пленарні засідання передбачено проводити з вівторків по п`ятниці. Дні уряду на першій сесії проводяться у перший вівторок червня (якщо до цього часу буде обрано керівництво Верховної Ради) і у перший вівторок липня. Передбачено роботу депутатів у комітетах та в округах. На першій сесії планується провести 28 пленарних днів.

Тимчасову лічильну комісію вирішено обрати у складі 21 особи. До неї мають бути делеговані представники від усіх фракцій. До 5 травня вирішено скласти і подати підготовчій групі попередні списки фракцій, до яких, до речі, вже увійшли понад 380 депутатів.

Непростим виявилося і формування президії сесії, яка працюватиме у період до обрання Голови Верховної Ради. Були різні пропозиції, аж до тієї, щоб до президії ввести по одному представнику від кожної партії і одного — від позапартійних. Усе ж вирішено до складу президії ввести 5 чоловік за пропорційним представництвом — один представник від 90 (але не менше 80) чоловік. Протоколи засідань з висунення кандидатур передбачено подати до 5 травня.

На засіданні обговорено і прийнято проект постанови Верховної Ради України про порядок висвітлення роботи першої сесії Верховної Ради нового скликання. Пропонується до затвердження порядку денного щоденно здійснювати пряму радіотрансляцію пленарних засідань по першій програмі радіо та проводовій трансляційній мережі. Після затвердження порядку денного сесії щотижнево здійснювати трансляцію тематичних програм і передач за участю депутатських фракцій (груп) у парламенті, комітетів Верховної Ради та позафракційних народних депутатів. Телекомпанії передбачено забезпечити випусками щоденників пленарних засідань Верховної Ради, а щоденно в дні пленарних засідань о 21 годині 40 хвилин на каналі УТ-1 транслювати годинну передачу «Трибуна депутатських фракцій (груп)» для висвітлення позицій депутатських фракцій (груп) у Верховній Раді України.

Група заслухала інформацію про проведену роботу щодо забезпечення умов діяльності Верховної Ради та її органів, здійснення депутатських повноважень.

* * *

Учора працювала підгрупа з питань формування порядку денного першої сесії Верховної Ради (координатор —Олексій Ющик). Розглянуто доопрацьований проект постанови про порядок денний, в якому означено дев'ять тематичних напрямів, що потребують термінового розгляду. Це 21 законопроект, який перебуває на повторному розгляді, та чотири законопроекти, внесені Президентом. Передбачено заслухати і обговорити програму діяльності Кабінету міністрів, питання про призначення половини складу Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення та інші.

Підгрупа з питань обрання посадових осіб, формування парламентських фракцій та комітетів Верховної Ради, де координатором Валерій Череп, затвердила і підготувала пакет документів свого профілю, які сьогодні внесені на засідання підготовчої групи. Чи не найголовніший документ — перелік нових комітетів з уточненими назвами, чіткіше визначеними функціональними напрямками.

Як уже було домовлено, всі партійні фракції передбачено розмістити за однією адресою — на Садовій, 3. Підгрупа, яку координує народний депутат Сергій Чукмасов, вже узгодила з керівниками фракцій і поверхи, і кількість кімнат, виділених для них. Підгрупа підготувала і схему розміщення фракцій та народних депутатів у сесійному залі. Запропоновано два принципи: по секторах та радіальний. Радіальний мовби забезпечує рівні права для кожної фракції. Водночас розміщення по секторах забезпечує цілісність фракцій, що зручно для оперативного обміну думками просто в залі.

Ці питання також будуть розглянуті на черговому засіданні сьогодні, 5 травня.

Прес-служба Верховної Ради України.

Надія у кожного своя

1 ТРАВНЯ в Україні у масових заходах взяло участь близько 130 тисяч чоловік. Мітинги та маніфестації пройшли у 273 містах. До слова, цього року на маївки вийшло на третину більше мешканців країні, ніж торік, повідомляє «Інтерфакс-Україна». Хоча насправді переважна частина населення «святкувала» Першотравень на городах і в садках.

Щодо Києва, то на мітинг, організований Комуністичною та Соціалістичною партіями, зібралося близько 3 тисяч чоловік. Скажімо, за словами лідера СПУ О. Мороза, «люди стомилися від нинішнього життя, прагнуть кращої долі». Ще півтори тисячі прихильників Прогресивної соціалістичної партії зустрілися під аркою Дружби народів. А от похід націонал-демократів у столиці не відбувся.

А як минули 1 і 2 травня в обласних центрах, повідомляють наші власні кореспонденти.

Запоріжжя

«Першотравень — весна надії нашої» — під таким гаслом в містах та районах області солідаризувалися трудящі. Так, у Запоріжжі за традицією учасники демонстрації пройшли центральною вулицею до пам'ятника Леніну. Загалом святкова афіша обласного центру та найбільших міст краю була різноманітною. Хто відвідував концерти, хто відпочивав на природі, а хто й досхочу напрацювався у вихідні на городах. З надією, що восени земля віддячить сторицею.

Рівне

На майдані Незалежності у Рівному зібрався невеликий гурт дідусів і бабусь з червоними бантами на лацканах. Однак почали вони не з усіляких там промов, а з... українських народних пісень. Щоправда, згодом перейшли й на радянський репертуар. Одне слово, наспівалися досхочу.

Луганськ

За даними облради профспілок, одного з організаторів першотравневих святкувань, на центральній площі зібралося близько 4 тисяч чоловік. Оскільки здавна «свято праці» має стійке ідеологічне забарвлення, то цілком закономірно, що тон мітинговим промовам задавали представники лівих сил. Та що не кажи, а Першотравень для більшості — це насамперед свято весни.

Львів

Після затяжних дощів випала погожа днина, отож майже все населення Львівської області вирушило на городи і поля, вважаючи це найкращим проявом трудової солідарності. А політичні організації мали нагоду провести мітинги біля різних пам'ятників. Одні — біля монумента воїнам-визволителям, другі — біля пам'ятників Т. Шевченку та І. Франку.

Без голови — до «дідькового числа»?

Тричі кримські депутати йшли до кабін для голосування і тричі не змогли подолати заповітний рубіж у 51 голос під час обрання голови Верховної Ради Автономної Республіки Крим. І вночі засідали, і рішення ухвалювали, що працюватимуть, аж доки не оберуть голову Ради, а справи з мертвої точки зрушити не змогли. Двічі в бюлетені було занесено прізвища лідера кримських комуністів Леоніда Грача й голови Верховної Ради Криму попереднього скликання Анатолія Гриценка. Першого підтримали відповідно 40 і 43 депутати, а другого — 45 і 46. Перший же день роботи нової Верховної Ради автономії показав, що депутатський склад розподілився на дві майже рівні частини — на прихильників А. Гриценка (а значить — і кримського прем'єра Анатолія Франчука, який підтримує його) і його противників, де переважають комуністи. Попри очікування, не балотувався на посаду голови Ради колишній голова ВР Кримської АРСР Микола Багров, який, очевидно, чекає свого часу. Не визначивши дієздатну більшість і не обравши голову, депутати вирішили продовжити процес обрання керівництва ВР Криму до конкретного результату. Однак фракція комуністів відмовилася реєструватися на сесії і, звинувативши А. Франчука у тиску і шантажуванні парламентаріїв, висунула ультиматум: вони повернуться до залу засідань, якщо його покинуть кримський прем'єр і члени уряду автономії. Тож за відсутності комуністів у третьому турі голосування на пост голови ВР балотувався лише А. Гриценко, що, втім, на результат мало вплинуло: 47 голосів «за» виявилося недостатньо для того, щоб він знову посів крісло керівника.

— Комуністи не дозволять Анатолію Франчуку й надалі очолювати уряд Криму. Для фракції комуністів у Верховній Раді автономії — це питання про долю Криму, — заявив перший секретар Кримського рескому КПУ Леонід Грач, виступаючи в Сімферополі на першотравневому мітингу. Як відомо, Анатолій Франчук, обраний народним депутатом України, раніше заявляв про свій намір і надалі залишатися прем'єр-міністром автономної республіки. Тим часом і Леонід Грач, обраний за списком КПУ до Верховної Ради України, теж не має наміру покидати Крим. Принаймні, про це він заявив на тому ж мітингу: «Мене з Криму тільки вперед ногами винесуть, інакше я не піду», — додав Леонід Грач, який очолює фракцію «Комуністи і народовладдя» в новій Верховній Раді Криму. Невже і Л. Грач, і А. Франчук мають намір «спробувати на зуб» Конституцію держави, щоб всидіти на двох стільцях?

Наступного разу кримські парламентарії зберуться 13 («дідькове число») травня і спробують довести, що цей день має бути щасливішим і Верховна Рада Криму таки матиме свого голову.

Володимир ПРИТУЛА.

Регіон: ради визначаються

Менталітет закарпатців — прагматизм

Результати виборів народних депутатів України по багатомандатному загальнодержавному виборчому округу на Закарпатті, за даними окружних виборчих комісій, багато чим відрізняються від «середньоукраїнських».

Наприклад, якщо загалом по державі СДПУ (об'єднана) ледве здолала чотиривідсотковий «поріг», то на Закарпатті вона стала лідером, залишивши далеко позаду інші партії. За неї проголосували 31,18 відсотка виборців.

Другу позицію завоював Народний рух України — 7,19 відсотка. КПУ здобула 6,64 відсотка голосів, а от НДП має в краї вищий від «загальноукраїнського» рейтинг — 6,28 відсотка. Партія зелених набрала «середньодержавну» кількість голосів — 5,4 відсотка. За заповітним рубежем опинилися Всеукраїнське об'єднання «Громада» (2,93 відсотка), виборчий блок «За правду, за народ, за Україну!» (2,39 відсотка), Прогресивна соціалістична партія (1,14 відсотка).

— Це не означає, що ці блоки й партії не мають на терені краю свого впливу, — вважає кандидат соціологічних наук Петро Токар. — Уже найближчим часом можуть об'єднатися обласні організації «Громади», СДПУ(о) та обласне об'єднання «Нове Закарпаття», очолюване міським головою Ужгорода Сергієм Ратушняком. Можлива їх підтримка блоком СПУ-СелПУ.

Щодо партій президентського спрямування, то на Закарпатті це — НДП, СДПУ (об'єднана), АПУ, ЛПУ, котрі ще у грудні минулого року підписали комюніке про співпрацю. Можна передбачити, що в окремих питаннях державотворення з ними зблокуються НРУ, ПЗУ, ДемПУ та «Реформи і порядок».

Особливу позицію займуть, очевидно, «Національний фронт», КПУ, УНА. В умовах Закарпаття вагоме слово скажуть національно-культурні товариства, найвпливовішим і найчисельнішим серед яких є Товариство угорської культури Закарпаття. До речі, воно має вже свого представника в парламенті України — голову угорського товариства Міклоша Ковача.

Ті, хто не набрав й одного відсотка голосів, можливо, ще протримається до президентських виборів, а там зійдуть зі сцени політичного життя краю або приєднаються до впливовіших партій та блоків.

— Чим можна пояснити такий успіх в області СДПУ (об'єднаної)?

— Серед першопричин я назвав би соціал-демократичні традиції й корені, що сягають ще в тридцяті роки. І, безперечно, особистості тих, хто цю партію представляє. Це найперше Віктор Медведчук, котрий навесні минулого року, коли звільнився Іршавський виборчий округ №73, переміг у боротьбі за депутатський мандат і за цей короткий час зумів довести, що здатен багато робити. На нинішніх виборах за нього віддали голоси 90 відсотків виборців. Став народним депутатом України і його товариш по партії Григорій Суркіс, котрий балотувався по Мукачівському виборчому округу №71. Ще один представник цієї партії — ужгородець, президент СП «Вест-Контрейд» Нестор Шуфрич — переміг на сімдесятому виборчому окрузі з центром в Ужгороді.

Але успіх соціал-демократів на Закарпатті викликає в мене особисто більше смутку, ніж задоволення. Бо загалом по Україні СДПУ (об'єднана) заледве здолала чотиривідсотковий рубіж.

Несподіванкою була перемога ще одного киянина —голови ради акціонерів «Градобанку» Віктора Жердицького, котрому віддали перевагу виборці сімдесят четвертого виборчого округу з центром у Хусті.

— Отже, закарпатці три мандати із п'яти віддали киянам. То, справді, нема «пророка» у своєму краї?

— Цей феномен потребує глибинного аналізу. Менталітет закарпатців — це прагматизм. Вони віддали голоси тим, хто, на їх переконання, може допомогти у розв'язанні конкретних проблем.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

Ужгород.

На перемогу й не сподівалися

Результати голосування у багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі Волинської області вже оприлюднено. В голосуванні взяли участь 610128 виборців. Як для невеличкої Волині, де проживає 1 мільйон 80 тисяч душ, то відсоток голосувальників досить великий.

За попередніми даними, зафіксовано чітку підтримку центристських сил, а точніше — підтримку нинішньої виконавчої влади. Наприклад, Аграрна і Народно-демократична партії здобули на виборах понад 20 відсотків голосів, значно випередивши Комуністичну та Прогресивну соціалістичну партії.

Народний рух на Волині зібрав більш як 17 відсотків — він тут найпопулярніший.

Серед 30 партій та блоків, які боролися в області за депутатські мандати до Верховної Ради України, найменшу кількість голосів набрали Партія мусульман, Партія національно-економічного розвитку, Партія духовного, економічного, соціального прогресу, Соціал-демократична та інші маловідомі й малопотужні в цьому регіоні партії.

Соціал-демократи набрали лише 1864 голоси. Осередок цієї партії було створено в 1990 році, а її Волинську обласну організацію зареєстровано в грудні 1997 року. Очолив її начальник інформаційно-обчислювального відділу Луцького АТП-10754 Євген Патракеєв. Він же і балотувався у депутати Верховної Ради України по одномандатному виборчому округу № 22 (центр —Луцьк). На свою підтримку Євген Патракеєв одержав 774 голоси виборців. Це значно більше, ніж зареєстровано на Волині членів СДПУ.

Із п'яти кандидатів у депутати різних рівнів, яких підтримувала ця партія, тільки один став депутатом Луцької міської ради.

— Ми і не сподівалися на перемогу, — сказав під час зустрічі після виборів Євген Патракеєв. — Нам потрібно було про себе заявити, ознайомити волинян з програмними цілями партії. Чи не збираємося розпускати обласну організацію? Ні! Будемо працювати, набирати нових членів партії, залучати більше молоді. Адже маємо підтримку деяких галузевих профспілок, до нас прихильно ставиться студентство.

Оптимізму в Євгена Миколайовича багато. Як кажуть, дай Боже, але поки що Волинська обласна організація Соціал-демократичної партії України налічує всього... 157 осіб. Чи виживе сьогодні така малопотужна партійна організація?

Богдан БЕРЕКЕТА.

Волинська область.

Де закінчуються амбіції

Якою мірою гострою була боротьба за мандат депутатів Донецької обласної ради, такою само безконфліктною виявилася її перша сесія. До бюлетенів для таємного голосування з виборів голови було внесено одну-єдину кандидатуру —голови попередньої обласної ради, 59-річного Івана Пономарьова, за якого й віддала голоси переважна більшість депутатів.

Заступником голови обрано Валерія Прохорова —заступника генерального директора відкритого акціонерного товариства «Спеціалізований виставковий центр», члена КПУ. Отже, віддали належне найчисельнішій (28 відсотків) в облраді комуністичній фракції.

— Я готовий співробітничати з усіма партіями і рухами, — заявив Іван Пономарьов, — у розв'язанні економічних і соціальних питань. Політика має бути за межами обласної ради.

Нещодавно уряд схвалив проект закону про створення спеціальних економічних зон і спеціального (функціонального) режиму інвестиційної діяльності в Донецькій області. Потреба в інвестиціях становить 2 мільярди гривень, половину з яких планують спрямувати на переоснащення базових галузей — вугільної промисловості і металургії.

Доля закону в руках Верховної Ради, адже йдеться про пільговий режим оподаткування в так званих спеціальних економічних зонах. Тому найближчим часом депутати обласної ради спільно з народними депутатами від Донеччини, господарськими керівниками і банкірами обговорять стратегію дій для прийняття такого потрібного закону.

Ліна КУЩ.

Донецьк.

ВІДГАДКА

Фейлетон

Подзвонив мені голова столичної держадміністрації Олександр Омельченко і питає:

— Чоловіче, кажуть, що ви великий мастак відгадувати сни?

— Кажуть, — відповідаю.

— То чи не могли б ви знайти кілька вільних хвилин, щоб і мій відгадати, бо ось уже другий день через цей сон не сплю і не їм...

... Посідали ми один навпроти одного у затишному кабінеті, і Олександр Олександрович почав:

— Сниться мені, що я «чорнобилець» з посвідченням другої категорії, серія «А» № 206007, і треба здати це посвідчення на перевірку.

Кістки ломить, поперек болить — не можу розігнутися, але якось додибую до парадного входу держадміністрації Мінського району. Не дверях вітер гойдає папірець, який я й на туалеті не причепив би: «чорнобильців» приймають у дошкільному закладі № 193, адреса така-то.

Чую над головою жіночий голос:

— Це вже начальству сором очі виїв, бо тут щодня стовпотворіння було. То вони вирішили людей подалі з очей спровадити...

Прикриваю лице газеткою, щоб ніхто була не пізнав, знаходжу дошкільний заклад № 193. Народу (ви знаєте, що я люблю футбол і хокей) — ну точно, як біля кас на Олімпійському стадіоні перед матчем «Динамо» — «Ювентус». І той же галас, і той же гамір:

— Хто крайній?

— У кого списки?

— Ви до кого?

— Я — на комп'ютер...

— А я до начальника...

Аж ось відчиняються двері, і на високий ганок виходить статечна молодиця:

— 39-й. Хто 39-й? Петренко? Одержуйте! Через десятки піднятих рук перевірене посвідчення передається щасливому Петренку.

— 40-й? Хто 40-й?

— А ми коли? — питає з натовпу густий чоловічий бас. — 121-й — коли?

— Коли буде, тоді й буде, — відповідає молодиця. — Може, завтра, а може, й післязавтра...

Двері зачинилися, ганок спорожнів. Відчуваю на собі дуже пильний погляд. Мабуть, хтось пізнав-таки. Добре, якщо з мирним наміром, а якщо ні? Розумію, що сон, а прокинутися не можу.

— Ви хто? — повертаюсь на той погляд.

Літня жінка сама злякалася і відповідає:

— Я Чайка Світлана Миколаївна, ліквідатор другої категорії. Четвертий раз записуюсь, а сьогодні на п'ятий, може, попаду.

І вже пошепки:

— Тільки не кажіть нікому, а то начальник розсердиться.

— А ви хто? — повертаюсь до чоловіка, який також весь час цілиться одним оком у мій бік.

— Я Юхим Юровицький, монтажник, працював у зоні у 1986 році, ліквідатор другої категорії.

— То чого ви тут, вибачайте на слові, стовбичите?

— А таки стовбичу вже п'ятий день, приніс копію з відрядження, та потрапити не можу. Щодня черга 250—300 чоловік, а приймає начальник тільки по 40. Дві години в понеділок, вівторок, четвер.

Дивлюсь — обіперся об стіну якийсь зовсім нужденний з вигляду чоловічок:

— А ви хто?

Чоловічок так сумно глянув на мене і відповідає:

— Я — капітан теплохода «Прибій» Коваленко Борис Володимирович. У ніч аварії теплохід стояв у місті Прип'яті. Судно через радіацію давно порізали, а я ще на плаву тримаюсь.

— А я Скаковський Станіслав Петрович, водій. Працював на ЧАЕС зі своїм начальником — головою Держстандарту СРСР у Києві Миколою Захаровичем Пономаренком і його заступником Ігорем Миколайовичем Алексеєвим. Їм посвідчення давно видали, а я ось ночую в чергах.

— А я Свистельник Анатолій Михайлович, водій...

— А я Шляховий Микола Олексійович, грунтознавець.

— А я... Хто тут крайній? Хто записує в могилу?

Сотні рук потяглися до мене, сотні очей свердлили моє тіло, і я, весь мокрий, весь у поту, з жахом прокинувся... З тих пір не маю спокою. Що означає цей дивний сон?

... Між нами запанувала тиша. Я дістав свій мініатюрний комп'ютер і сказав Олександру Олександровичу:

— Перш ніж розгадати ваш сон, я мушу одержати відповідь на два запитання. Перше. Що б ви зробили з начальником «чорнобильського» відділу Мінського району, який знає, що до нього в чергу щодня записується по 300 чоловік, а він приймає по 40? І люди чергу займають з ночі?

— Це з Василем Васильовичем Недужим?

— Атож.

— Я б йому два місяці не давав ні їсти, ні пити.

— То він би з голоду помер.

— Ну, тоді місяць...

— Годиться, — сказав я і натиснув відповідну кнопку на своєму комп'ютері. — А тепер друге питання. Що б ви зробили з начальником цього начальника, який вважає, що такий вже менталітет у наших людей — вони без черг жити не можуть.

— Себто з міським начальником відділу пільг та компенсацій Миколою Івановичем Грицюком?

— Атож.

— Це треба подумати...

— Думайте, — сказав я і знову натиснув відповідну кнопку на своєму комп'ютері.

Дисплей висвітлив один рядок: «Чиновники знущаються з людей...»

Збиваю рядок і ще раз натискую кнопку. Дисплей висвітлює: «Чиновники знущаються з людей».

Роблю те саме втретє, бо Бог любить трійцю. Олександр Олександрович читає:

— «Чиновники знущаються з людей...»

— Ви знаєте, — світлішають очі голови столичної держадміністрації, — легше стало. Оце відгадка... Ви справжній чаклун.

І, помовчавши трохи, замислено додав:

— Може, й собі у потужній підготовці до зустрічі найбагатших капіталістів Європи, що з'їдуться до Києва, знайти віконце, щоб глянути в бік і найбідніших людей в Європі?

На дисплеї спалахнув рядок: «Може...»

Анатолій КАРАСЕНКО.

Мал. Анатолія АНДРЄЄВА.

Чим більший стаж, тим більше грошей

На виконання Генеральної угоди між Кабінетом міністрів, Українським союзом промисловців і підприємців та профспілковими об'єднаннями України на 1997—1998 роки урядом прийнято постанову про обчислення розміру допомоги по тимчасовій непрацездатності. Вона нараховуватиметься з огляду на загальний стаж працівника.

100 відсотків середньої заробітної плати (доходу), обчисленої відповідно до законодавства, надається працівникам, які мають загальний трудовий стаж 8 і більше років, а також тим, хто зазнав трудового каліцтва або має на утриманні трьох і більше дітей віком до 16 років (учнів — до 18 років). До цієї ж категорії входять ветерани війни, дружини військовослужбовців (крім строкової служби), постраждалі 1—4 категорій від чорнобильської катастрофи, працівники із числа колишніх дітей-сиріт.

Ті, хто має загальний трудовий стаж від 5 до 8 років, отримають допомогу в розмірі 80%, а зі стажем до 5 років — 60% середньої зарплати, повідомляє прес-служба Кабінету міністрів України.

Поправка

У Законі України «Про внесення змін до Закону України «Про заставу» з технічних причин вкралась помилка: у п.7 треба поставити кому. Слід читати так: «Звернення стягнення на заставлене майно здійснюється за рішенням суду (арбітражного або третейського суду), на підставі виконавчого напису нотаріуса, якщо інше не передбачене законом або договором застави».

Біржовий комітет та дирекція Української міжбанківської валютної біржі щиро вдячні всім, хто висловив співчуття у зв'язку з насильницькою смертю голови Біржового комітету УМВБ

Вадима Петровича ГЕТЬМАНА.

Черкаська обласна рада та обласна державна адміністрація висловлюють глибоке співчуття голові Черкаської обласної ради В. Л. Лук'янцю з приводу тяжкої втрати — смерті його батька

Луки Васильовича

Заробили, та не отримали

На пропозицію народних депутатів України публікуємо дані Національного банку про стан заборгованості з виплати заробітної плати загалом по Україні

Затримки виплати заробітної плати по Україні *)

(в млн. гривень)

	на 16 квітня 1998 року Загальна сума заборгован.	на 21 квітня 1998 року Загальна сума заборгован.	на 26 квітня 1998 року Загальна сума заборгован.
Усього по Україні	5518.5	5560.2	5543.9
в тому числі:			
— по бюджетних організ.	812.6	821.2	803.4
— по небюджетних організ.	4705.9	4739.0	4740.5
По всіх підприємствах і організаціях терміном:			
— до місяця	469.0	490.3	493.1
— від 1 до 2 місяців	494.1	493.9	483.0
— від 2 до 3 місяців	540.5	532.7	528.8
— понад 3 місяці	4014.9	4043.3	4039.0

ЗАТРИМКИ ВИПЛАТИ ЗАРОБІТНОЇ ПЛАТИ ПО УКРАЇНІ

станом на 26 квітня 1998 року

за всіма організаціями і установами

(тис. грн.)

Назва	Загальна кількість випадків	Загальна сума заборгованості	Прострочена заборгованість у заробітній платі з причин: відсутність коштів на коррахунках банку		відсутність коштів на рахун. підприємств, установ, організацій		відсутність готівки в банках у зв'язку з несвоєчасним завезенням з вини рег. управ. НБУ		Інші причини	
			кількість	сума	кількість	сума	кількість	сума	кількість	сума
Вінницька	12188	158533.5	0	0.0	12188	158533.5	0	0.0	0	0.0
Волинська	13981	114191.2	0	0.0	13967	114114.1	0	0.0	14	77.0
Дніпропетровська	10373	584485.5	0	0.0	10345	584434.3	0	0.0	28	51.2
Донецька	16364	852582.2	0	0.0	16317	852556.8	0	0.0	47	25.4
Житомирська	12098	144018.9	0	0.0	12018	143216.9	0	0.0	80	802.1
Закарпатська	1713	43189.3	0	0.0	1713	43189.3	0	0.0	0	0.0
Запорізька	9597	224148.4	0	0.0	9578	224128.9	0	0.0	19	19.4
Івано-Франківська	2160	110709.5	0	0.0	2160	110709.5	0	0.0	0	0.0
Київська	3348	194799.8	0	0.0	3313	194742.8	0	0.0	35	57.0
Кіровоградська	9768	162343.2	0	0.0	9768	162343.2	0	0.0	0	0.0
Республіка Крим	2934	212112.0	0	0.0	2802	211872.4	0	0.0	132	239.6
Луганська	9842	519121.2	0	0.0	9649	518415.6	0	0.0	193	705.6
Львівська	18209	230492.7	0	0.0	17492	229869.4	0	0.0	717	623.3
Миколаївська	3165	150675.2	0	0.0	3039	150550.0	0	0.0	126	125.3
Одеська	6337	153560.8	13	50.6	5929	152988.0	0	0.0	395	521.8
Полтавська	2933	167405.7	0	0.0	2933	167405.7	0	0.0	0	0.0
Рівненська	11528	129799.6	0	0.0	11528	129799.6	0	0.0	0	0.0
Сумська	1448	156951.5	0	0.0	1448	156951.5	0	0.0	0	0.0
Тернопільська	2050	121656.1	0	0.0	2044	121650.9	0	0.0	6	5.2
Харківська	13855	309281.0	0	0.0	13733	309148.3	0	0.0	122	132.6
Херсонська	7439	136248.5	0	0.0	7273	136055.3	0	0.0	166	193.2
Хмельницька	13531	162102.5	0	0.0	13527	162097.8	0	0.0	4	4.7
Черкаська	2859	151332.5	0	0.0	2855	151324.1	0	0.0	4	8.3
Чернігівська	17615	137168.4	0	0.0	17615	137168.4	0	0.0	0	0.0
Чернівецька	8561	76576.7	0	0.0	8421	76290.3	0	0.0	140	286.4
Київ	7399	138060.6	9	11.5	6259	135730.0	0	0.0	1131	2319.1
Оперу НБУ	24	1880.0	0	0.0	24	1880.0	0	0.0	0	0.0
Головне управління НБУ	14	437.0	0	0.0	14	437.0	0	0.0	0	0.0
ВСЬОГО	221333	5543863.3	22	62.0	217952	5537604.1	0	0.0	3359	6197.2

*) без урахування виплат зарплати з виручки, розрахунків натурою, нарахованих сум податків, а також інших безготівкових перерахувань заробітної плати.

Чорнобиль: розвідка перша

ПОЛКОВНИК Олександр Інокентійович Судьїн не перший серед орденоносців (хоча на пенсію через отримані рентгени пішов рано). Зате першим у розвідку до 4-го енергоблоку ЧАЕС послали саме його. І це, вочевидь, не випадково. Адже полковникові — випускникові хімфаку Горьківського університету та Академії хімзахисту —який, за власним визнанням, випадково не став кандидатом наук, мабуть, наврочена долею була та розвідка.

— Пане полковнику, розглядаючи ваш маршрутний лист від 26 квітня 1986 р. і бачу, що починається він із запису: 8.00 — 10.00 — радіаційна розвідка маршруту Дитятки — Чорнобиль — Прип'ять. Чому в розвідку було послано саме вас?

— Те, про що я розповім, можливо, не співпадатиме з чиїмось сприйняттям подій. Говоритиму лише про те, що бачив, де перебував і що робив. Я тоді був начальником хімслужби 290-го Новоросійського червонопрапорного полку спецпризначення МВС СРСР. Це був, так би мовити, урядовий елітний полк, розташований на Подолі. Я служив в оперативній частині й безпосередньо не відповідав за об'єкти, охорону яких забезпечував наш полк. Так от, коли на ЧАЕС трапилося щось серйозне і незрозуміле, відповідальне керівництво МВС негайно виїхало на місце, взявши з собою потрібних фахівців. Мабуть, у переліку таких фахівців я був не з останніх. Отож, саме я виявився потрібним, про що сповістив, немов у банальному детективі, нестерпно гучний телефонний дзвінок о четвертій ранку. А о п'ятій ми вже під'їздили до Чорнобиля. Щоб мої слова не здалися нескромними, додам: якби я не був справді вкрай корисним фахівцем, у Києві мені б не служити...

— У розвідку ви пішли, мабуть, не один. Упевнений, що люди оті навіки вкарбувалися у вашу пам'ять...

— На жаль, пам'ять свою я змушений віднести до істотних втрат, пов'язаних з Чорнобилем. Проте, справді, тих чудових людей не забути... Очолював нашу опергрупу полковник Володимир Андрійович Борисенко, тоді начальник спецвідділу, який безпосередньо відповідав за охорону й безпеку об'єктів, таких як ЧАЕС. Із собою він узяв мій взвод хімзахисту, 2 патрульні роти з 1-го полку моторизованої спецчастини міліції, плюс всі технічні та тилові підрозділи. З нами були: мій начальник — Юрій Семенович Паненко, Михайло Климець — розрахунково-аналітична група, Ігор Курченко — помічник начальника політвідділу, Сашко Шмалько — начальник хімслужби 1-го полку міліції. І особливо відзначу прапорщика Буйду з комендатури охорони ЧАЕС. Далі — сержант Богуславцев з Москви, єфрейтор Савицький з Вінниці і Сулейманов, водій, котрого ми називали Сулейманчиком.

— Які завдання було поставлено перед вами і чи проводилася паралельно розвідка якимись іншими підрозділами?

— Мені повідомили: на ЧАЕС трапився якийсь вибух, треба розібратися і доповісти.

Я отримав план станції і мусив об'їхати навколо неї, вимірюючи радіоактивний фон. Нікого, крім нас, я там не бачив. Мабуть, нікого і не було. В усякому разі, коли ми під'їхали до АБК-1 (центральної прохідної), нас зустрів головний інженер ЧАЕС, нині покійний, здається, на прізвище Дятлов і обурено запитав: «Навіщо ви приїхали і що тут робите?!» І ще — в розташуванні батальйону охорони ЧАЕС військові, покурюючи, шастали територією, не відаючи, що радіоактивний фон сягає двох рентгенів на годину. До речі, дозиметрів у них було вдосталь, проте, бракувало батарейок живлення...

— А чим було оснащено вашу розвідгрупу? Невже армійськими «де-пешками»?

— За два дні до катастрофи я одержав нову машину, оснащену новітнім приладом ІМД-21 Б, який безперервно вимірював та висвічував на дисплеї зовнішній рівень радіоактивності. Особовий склад був з армійськими дозиметрами типу ДП-5. Усю дорогу, аж до самої ЧАЕС, радіоактивна обстановка була бездоганною.

— Де і коли вперше було зафіксовано радіоактивне забруднення?

— Щойно ми проминули покажчик «Чорнобильська АЕС», дисплей раптом ожив і став висвічувати один, два, три, п'ять... сто рентгенів на годину. Я розвернув колону і вивів у безпечну зону. Вікна, люки машин щільно позакривали, підняли тенти, люди надягли протигази, і ми проскочили «сотку» в напрямку Прип'яті. Сталося це після восьмої ранку.

Як з'ясувалося, ми перетнули слід радіоактивного викиду, спричиненого вибухом реактора 4-го енергоблоку. Тоді, окрім цього відносно вузького сектора, значного радіоактивного забруднення місцевості ще не сталося.

— Про що думали ви у цей момент?

— Звичайно, була велика тривога. Проте в її основі був не страх, а цікавість до незбагненної події. Невже?! Адже сталося те, до чого мене все життя готували і чого, як я сподівався, ніколи не трапиться в реальному житті. Тепер мені, як військовому, належало відповідним чином діяти. І я став це робити.

Я повів колону до центральної прохідної станції. Проминули комендатуру батальйону охорони і знову (тільки вже значно ближче до ЧАЕС) дорога перетнула сектор викиду. Цього разу максимальний рівень підскочив аж до 300 рентгенів! До речі, «депешки» моїх підлеглих показували приблизно ті ж рівні. Отож, можливість помилки ми змушені були остаточно відкинути. Тому, визначивши на території штабу комендатури охорони ЧАЕС рівень радіації у 2 рентгени на годину, ми дещо затрималися, доки не евакуювали людей до безпечного тоді місця — міськвідділу міліції Прип'яті. Це трохи затримало нас, і до АБК-1 ЧАЕС ми прибули десь опівдні. Радіаційна обстановка там виявилася нормальною, і ми вже звідти організували постійну розвідку навколо станції. Щогодини робили об'їзд станції, причому маршрут цей ішов не по замкненому колу, а двома півколами, аби людям не перетинати забруднений сектор. Патрулювання припинили лише тоді, коли рівень радіоактивності навколо станції почав загрозливо зростати.

— Коли і за яких обставин ви вперше доповідали про підсумки розвідки?

— Перші повідомлення було зроблено по радіо відразу після виявлення згаданої «сотки». Моїм командирам письмово доповідну я склав, коли наніс на карту результати вимірювань. Було це десь годині о п'ятнадцятій. Раніше зробити це було важко, адже довелося не тільки вимірювати радіацію, але й виводити людей з небезпечних зон.

Майте на увазі, що багато військових, котрі охороняли станцію, продовжували залишатися на своїх постах з моменту вибуху. Коли я почав знімати їх, з'явився чоловік у цивільному — очевидно, наглядач від КДБ, і різко заявив, що я руйную систему охорони. Тоді я запропонував йому піти до постів і на місці переконатися у рівні радіоактивного забруднення. Він не пішов, інцидент був вичерпаний. Про сильні вислови з обох боків при цьому можна тільки здогадуватися.

Отож, десь біля п'ятнадцятої з картою радіаційної обстановки навколо ЧАЕС я прибув до свого безпосереднього начальника, котрого вразило побачене і почуте: він не хотів вірити у реальність того, що скоїлося. Я запропонував разом усе переміряти. Вдвох ми підійшли до заступника нашого командувача генерал-майора Смирнова Івана Юхимовича і передали йому карту з нашими коментарями. З важким серцем генерал пішов доповідати до міськкому партії, куди вже прибули керівники республіканського рівня. Повернувся він до нас скуйовджений і червоний, немов печений рак. Все, що довелося почути Івану Юхимовичу «згори», тепер змушені були вислухати і ми. Нас звинуватили у панікерстві, непрофесіоналізмі, нікчемності, нехлюйстві... Ідеологічне керівництво не бажало вірити у реальність глобальної катастрофи.

— Чи не загрожували вам партійним стягненням?

— Навіть тричі! Вперше — за доповідну. Потім виникли нові претензії. Річ у тім, що зафіксовані мною (отримані конкретними людьми) дози змушували заміняти віськовослужбовців. Дуже швидко цілі підрозділи мусили покинути небезпечну зону, а заміняти їх було поки що ніким. Тоді винним виявився я: буцімто занадто багато рентгенів записував. Я категорично заперечив — і вдруге вислухав погрози партійним стягненням. Утретє такі ж погрози були зовсім анекдотичні. В липні мені надали відпустку. За моєї відсутності небезпеку від радіації вже усвідомили. Тому, після мого повернення, почув звинувачення у тому, що занижував дози! І я не витримав — вибухнув. Я висловився надто лаконічно, і ці слова, як часто буває в армії, виявилися для опонентів найпереконливішими...

— Чи вважаєте ви, що нині чорнобильська епопея повністю та правдиво висвітлена?

— О, ні! Ми й досі звинувачуємо всіх поспіль керівників у нерішучості та зволіканні. Особисто я і досі вражений швидкістю і організованістю евакуації мешканців Прип'яті. За цією титанічною працею — мужність прийняття непопулярного рішення. Гадаю, кожна година зволікань коштувала б масових втрат, безневинних жертв, зраджених владою людей. Щось я не пригадую, щоб тему цього громадянського подвигу було розкрито. Або інша тема — наша вражаюча байдужість до самих себе. Коли гігантська колона автобусів з евакуйованими людьми на кілометри розтягнулася на околицях Прип'яті, частина машин зупинилася у вищезгаданому радіоактивному секторі.

Виставлену нами огорожу з табличками про радіаційну небезпеку було свідомо потрощено. Мої підлеглі силоміць розчищали від автобусів цю ділянку, відновлювали огородження, просили, благали, гарчали — марно! Якась внутрішня іржа ідеологічного благополуччя не дозволила спрацювати в людях хоча б інстинкту самозбереження. Чи перехворіли ми сьогодні цією небезпечною хворобою з допомогою чорнобильських уроків? Впевнений — ні! От вам і відповідь.

Розмову вів Юрій БОЛЬШАК.

На знімку: О. І. Судьїн з дружиною.

Обережно: зло

«МОДНЕ» ЗАХОПЛЕННЯ НЕ НА КОРИСТЬ МОЛОДІ

ЩОРОКУ органи внутрішніх справ виявляють до 10 тис. наркоманів, серед яких за кількістю лідирують люди віком 30—35 років. Та й небезпечної макової соломки кожен рік вилучають близько 40 тонн. Проте нині існує неабияка загроза зростання цих цифр, оскільки ринок збуту наркотоварів поширюється, налагоджується їх випуск підпільними лабораторіями, а зручне географічне розташування України сприяє контрабандному ввезенню всілякого дурману з-за кордону.

Дурман від науки

За словами заступника голови СБУ Анатолія Беляєва, чимало науковців теж намагаються підробити... на виготовленні наркотиків. За це, зокрема, було притягнуто до кримінальної відповідальності колишнього декана біологічного факультету Львівського університету. Не відставали від своїх колег і донеччани. Віднайшовши формулу виготовлення сировини для екстезі, вони штампували його на «підприємстві», створеному на базі Донецького науково-дослідного інституту біохімії й вуглехімії.

Органам внутрішніх справ вдалося виявити весь ланцюжок міст, де виробляли цю отруту.

Героїно-кокаїновий асортимент урізноманітнюється

«Меню» наркомана час від часу поповнюється новими рецептами. Дивлячись на «страви», виготовлені на основі макової соломки та опію-сирцю, «знавці» вже крутять носом, віддаючи перевагу важким наркотикам —героїну, кокаїну та синтетичним — амфетаміну й екстезі. І надходять вони до нас здебільшого з-за кордону, потрапляючи в нічні клуби, студентські гуртожитки, навчальні заклади, на дискотети. Але, звісно, лише тоді, коли пощастить обминути митників.

До слова, торік Служба безпеки України вкупі з митними службами ліквідувала сім стійких каналів доставки наркотиків у нашу країну. У Севастополі припинено контрабандне ввезення 624 кілограмів кокаїну, який переправлявся з Колумбії в Бельгію. Заарештовано 8 наркокур'єрів, вилучено 14 кг героїну. І вже цього року затримано на кордоні 6141 кг гашишу та 250 кг кокаїнової пасти. Цьому, до речі, неабияк допомогла дієва співпраця зі спецслужбами інших країн. Неабияку роль зіграло й своєчасне схвалення Верховною Радою пакета законів, спрямованих на боротьбу з наркоманією та наркобізнесом.

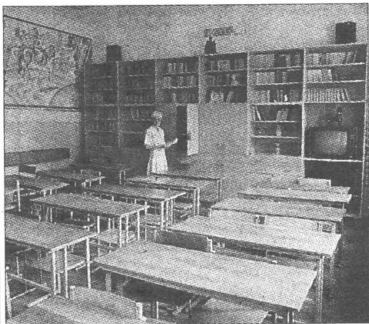
В Україні наркотичні препарати випускає лише харківське підприємство «Здоров'я народу», а психотропні ліки — «Біостимулятор» в Одесі, та й те нині завантажене лише на 30 відсотків. Технологія виготовлення таких ліків складна. Чи не тому іноземці так активно забезпечують ними наших співвітчизників!

Щоправда, завдяки закону «Про заходи протидії незаконному обігу наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів і зловживанню ними» ситуація —під контролем. Скажімо, вдалося не допустити безконтрольного поширення наркотичних препаратів у аптеках, уникнути незаконних операцій з ними.

Але, на жаль, це не рятує ситуації. Дедалі більше зростання лав наркоманів вказує на хворобу всього суспільства. А ще на нечітку взаємодію відповідних служб, котрі вкупі могли б, якщо не викоренити це зло, то, принаймні, зменшити число залежних від наркотиків.

Тетяна МІШИНА.

Спонсор лотереї «ГУ»

КРОК НАЗУСТРІЧ ДІТЯМ

Коломийський деревообробний завод, що спеціалізується на виробництві меблів для навчальних закладів, свого часу забезпечував 50 відсотків потреби Радянського Союзу в цій продукції. Приватизація-«прихватизація» пройшла через виробництво, наче смерч, і гріхи довелося виправляти за участю найвищих владних інстанцій. Тепер підприємство переходить на «друге дихання».

Певною мірою ВАТ «Коломийський деревообробний завод» віддзеркалює проблеми галузі. Один із велетнів деревообробки, розташований на площі 20 (!) гектарів, не так просто повернути обличчям до ринку, який потребує мобільності й гнучкості. На недавніх звітно-виборних зборах акціонери проголосували за нове правління. Його очолив Микола Манюх, син першого директора підприємства, який закладав основи виробництва, розбудовував інфраструктуру. Одне слово, це прізвище асоціюється з мудрою господарською політикою, далекоглядністю й успіхами. За Манюха продукція експортувалася у 36 країн світу, зусиллями заводу було розбудовано три мікрорайони в Коломиї, санаторій «Шешори» в горах, училище, гуртожиток. Від минулої слави на підприємстві залишилися потужна виробнича база, кваліфіковані працівники і перспективні розробки меблів. Та є одне велике «але»: споживач — бюджетні освітянські установи — нині зубожіє.

— На складах накопичено продукції на 750 тисяч гривень, — розповідає заступник голови правління Коломийського ДОЗу Євген Мишко. — Тому розширюємо асортимент: розробляємо спеціальні класи-кабінети, оформляємо офіси, готелі, інтер'єри банків. Власне металообробне виробництво дає змогу виготовляти броньовані двері, які мають великий попит. У перспективі в кожному обласному центрі діятимуть магазини-виставки, де працюватимуть наші спеціалісти.

А один із структурних підрозділів — санаторій «Шешори» — здобув статус дочірнього підприємства. Це — перший штрих реструктуризації заводу-велетня. Загалом і завод, і санаторій роблять крок назустріч дітям. Бо передусім вони є користувачами і парт, і путівок.

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Івано-Франківська область.

Квартири — ліквідаторам

Широкий жест

КИЇВСЬКА міська державна адміністрація спільно з Міністерством із надзвичайних ситуацій провела благодійну акцію. Заступник голови адміністрації Володимир Яловий (на знімку) вручив інвалідам Чорнобиля матеріальну допомогу та 28 свідоцтв про право власності на житло.

З огляду на те, що в столиці мешкає близько 102 тисяч потерпілих від аварії, допомога не така вже й істотна. Проте знайомство з майбутніми новоселами переконує в протилежному.

Ліквідатор Олександр Дружченко за фахом монтажник. Влітку 1986 року він зводив ізоляційні конструкції між третім та четвертим енергоблоками. Через розлучення, що сталося ще до аварії, втратив житло. А згодом —захворів... І от тепер він отримає власну однокімнатну квартиру на Позняках.

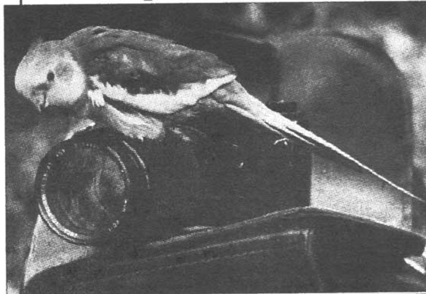
Прийшла радість і до родини інваліда-ліквідатора Михайла Кобеця, яка тулилася в тісному однокімнатному помешканні...

Трагедія Чорнобиля, про яку дехто вже почав забувати, озивається знову і знову — у наших дітях та онуках. Семирічний Сергійко Суховик у Прип'яті ніколи не був, про аварію знає лише з таткових розповідей (батько мешкав у селі Луб'янка, що біля Прип'яті). Чотири роки Василь Петрович домагався офіційного визнання зв'язку між інвалідністю сина та аварією. Відколи хвороба взяла гору над хлоп'ям, мати змушена цілодобово за ним доглядати. 100 гривень, які отримали від держадміністрації, хоч і незначна, проте вчасна підмога сімейному бюджету.

Перший заступник міністра з питань надзвичайних ситуацій та у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи Володимир Холоша зауважив, що такі доброчинні традиції повинні підтримувати не лише державні відомства, а й комерційні структури.

Олексій МИКИТЕНКО, журналіст.

За фото — преміюватимуть

Зовсім недавно відкрив для себе Україну всесвітньо відомий фотограф пейзажу Херш Чада. Мета його візиту до Києва — допомогти Україні в збереженні довкілля. Відвідавши інститут журналістики Київського університету ім. Т. Шевченка, де готують і фахівців фотосправи, гість зорганізував виставку своїх робіт. А також зустрівся зі студентами, керівництвом та провідними фотожурналістами України. Товариський прийом вразив майстра і він подарував інституту електронну фотоапаратуру вартістю 3000 доларів. А щоб більше молодих людей вчилися бачити прекрасне у своєму краї, берегти природу, Херш Чада заснував річну стипендію в 1000 доларів, котра вручатиметься кращому студентові, який вразить майстра своїми роботами.

Михайло ЛІВАНДОВСЬКИЙ.

Вирій для мармурової качки

Екологія

Наші знання з орнітології, здається, обмежуються гоголівським «Не кожний птах долетить до середини Дніпра». Звиклі до егоїстичного царювання над природою, ми не помічаємо, як набувають кольору жалоби барви світу, а з партитури вічного пташиного концерту зникають цілі сторінки...

Харків'янин Михайло Банік стверджує, що птахи мудріші за людей — хоча б тому, що раніше збагнули хитку єдність світу і навчилися жити без кордонів. Разом із сімома студентами Харківського держуніверситету він розробив проект дослідження екосистеми дагестанського озера Аджі — місця зимівлі рудої й мармурової качок, які знаходяться на межі зникнення. Під час тривалих перельотів на цьому степовому водоймищі зупиняються й інші представники «пернатого племені», яким загрожує вимирання — кучеряві пелікани, малі баклани та стрепети.

Михайло здобув перемогу на щорічному міжнародному конкурсі, організованому нафтогазовою компанією «Брітіш Петролеум» і природоохоронними організаціями БердЛайф Інтернешнл та Фона енд Флора Інтернешнл. Його проект отримав грант у розмірі три тисячі фунтів стерлінгів.

За словами голови представництва «Брітіш Петролеум» в Україні пана Джима Бауна, компанія започаткувала природоохоронну програму 1990 року. Вона виділяє стипендії та гранти студентам, які працюють в галузі збереження довкілля в більш як 40 країнах світу.

За сприяння компанії та Королівського географічного товариства Михайло Банік побував у Великій Британії, де тиждень вивчав техніку польових досліджень. Важко сказати, що більше вразило молодого науковця — його несподіваний успіх на конкурсі, в якому брали участь 130 учасників, чи пташині заповідники, які він побачив за кордоном. «Туманний альбіон» справді заслуговує на назву «країна неполоханих птахів». Навіть у славнозвісному Гайдпарку вільно почуваються канадські казарки та хохлаті черняті, які не проти позмагатися з людьми в ораторському мистецтві...

Ганна РОМАНЦОВА.

На знімку: аспірант Харківського держуніверситету Михайло Банік.

З освітою, та без роботи

Ринок праці

СУЧАСНІЙ молоді, навіть з вищою освітою, знайти роботу надзвичайно важко. Загальна ситуація на ринку праці така, що «зайвими» стають спеціалісти з багаторічним досвідом, а про новачків годі й казати! Серед випускників навчальних закладів України кожен п'ятий не працевлаштований. У столиці ця цифра сягає 4,3 тис. чоловік, 2,8 тис. з них — випускники вузів, 1,5 тис. закінчили ПТУ.

На жаль, офіційна статистика не дає уявлення про справжні масштаби безробіття — не всі в пошуках роботи звертаються до служб зайнятості. А дарма...

Столичний центр зайнятості особливу увагу приділяє роботі з молоддю. Цього року за сприяння служби зайнятості працевлаштовано 800 чоловік, професійну підготовку і перепідготовку пройшли близько 700 молодих людей.

Гадаємо, підмогою для підлітків стануть дні профорієнтації, які проводять міський та районні центри зайнятості. Нещодавно на один з таких заходів до Національного університету «Києво-Могилянська академія» було запрошено випускників загальноосвітніх шкіл Києва. Вони мали можливість поспілкуватися з психологами, юристами, іншими фахівцями служб зайнятості, представниками закладів освіти, дізнатися про наявні вакансії на підприємствах та в організаціях столиці.

Оксана ЗАПОРІЗЬКА.

Київ.

Жіноче питання

Під домашнім арештом

«Жінка в сучасному українському суспільстві: становище, проблеми, можливості соціального розвитку та самореалізації» — такою була тема обласного форуму, організованого облуправлінням у справах сім'ї та молоді і радою Федерації профспілок області. Учасники дискусії дійшли висновку: присвячуючи хатній роботі близько сорока годин на тиждень, жінки не мають часу на підвищення свого освітнього рівня. Нерідко жінка — єдиний годувальник у сім'ї, тому зустріти її з порожніми руками, не навантажену дітьми і торбами, щастить не кожного дня...

Олег БОНДАР.

Кіровоград.

Не робіть крайнім посередника

«ПРОТЯГОМ року з подання офіційних осіб Мінвуглепрому України в пресі, Верховній Раді та інших офіційних органах ведеться кампанія із звинувачення посередницьких структур у злиденному становищі вугільної промисловості. Наводяться цифри, що свідчать про невиправдане відвернення вугільниками коштів на послуги посередників під час закупівлі матеріалів та обладнання — до 700 млн. гривень за рік і відсоткових ставок націнок під час закупівлі від 50—100%». *Такими словами починається лист, адресований міністру вугільної промисловості України С. Янку, зі змістом якого автор — директор колективного підприємства із забезпечення вугільної промисловості «Промвугілля» Володимир Яцук попросив ознайомити і читачів «Голосу України».*

Справді, переважну більшість матеріалів та обладнання, що його отримують шахти, поставляють посередники і без оплати замовлення грошима, тобто за бартером.

Наївно було б припускати, що посередник працює «за спасибі», без націнок і лише через любов до пріоритетної галузі економіки України.

Проте ненормальним є те, що сума націнок становить часом від половини до півтораразової вартості товару.

Відтак і з'являються пропозиції, що коротко формулюються так: відмовитися від послуг посередників. Пропонуються суто адміністративні, економічно мало обгрунтовані дії, які вочевидь приведуть до заміни одного постачальника іншим, але тільки монопольним.

Досвід держав з усталеною ринковою економікою, де 80% поставок здійснюється все-таки через посередницькі структури, підтверджує необхідність наявності таких структур.

Як природна і навіть вигідна для покупців сприймається націнка посередника за послуги, яка й забезпечує покриття транспортно-заготівельних витрат, нормативну рентабельність (за нормами Держплану колишнього СРСР — 30%).

Тим, хто проти такого «високого» рівня рентабельності посередників, порівняно з виробниками товарів, треба враховувати специфіку роботи постачально-збутових організацій. Рентабельність у 2—5% просто-напросто призведе до втрати їхніх власних оборотних коштів, відсутності грошей на оптову закупівлю товарно-матеріальних цінностей — до неможливості створювати необхідні запаси та якісно надавати свої послуги.

Але чи так вони вже потрібні — посередницькі послуги?

У верхах витає пропозиція створити при міністерстві структуру з функціями Держпостачу. Але на місцях ще пам'ятають принципи його роботи: паперів багато, а сенсу мало! І тому навряд чи погодяться на утримання начебто шановної, але, по суті, непотрібної організації. Крім того, цей орган треба наділити оборотними коштами, базами для зберігання товару та іншими атрибутами, без чого задуманий захід залишиться тільки побажанням. Отже, знову — витрати і чималі.

Перспективнішою уявляється внутрігалузева (читайте внутрішньоміністерська) кооперація. Налагодити систему внутрішньоміністерських взаємозаліків, сформувати план поставок, наскільки це буде можливо за ринкових умов і за цілковитої фінансової самостійності заводів, звісно, можна.

А як бути з поставками матеріальних ресурсів підприємствам, що не входять до системи Мінвуглепрому? Обсяг таких поставок досягає нині 60—70% від загальної кількості. І ці постачальники вимагають оплати лише грошима, яких у шахт немає.

Резонно було б запитати: то чому за наявності такого ліквідного товару, як вугілля, шахтарі залишаються без грошей?

Та тому, що торгувати вугіллям їм дозволено лише за встановленою (прейскурантною) ціною, яку жорстко контролює міністерство!

Залишається бартер, який мимоволі заохочується Мінвуглепромом, бо, наприклад, жодний машинобудівний завод системи Мінвуглепрому не відпустить продукцію об'єднанню або шахті без попередньої оплати. А шахти нічого не мають, крім вугілля.

І саме посередник, отримавши від шахти, припустимо, коксуюче вугілля по 55 доларів США і продавши його по 38 доларів (чого шахті робити не можна), одержує гроші на закупівлю матеріалів та обладнання, які цікавлять вугільників.

Звичайно, тридцятивідсоткову чисту втрату на ціні посередник компенсує відповідною націнкою на товар.

Як правило, посередник бере на себе й транспортні витрати з доставки товару на шахту. А залізничний тариф на поставку кубометра рудної стойки — це 24—30% від її вартості... Але знову-таки, хто працюватиме собі на шкоду?

Думається, що, знизивши вочевидь завищені ціни на вугілля, шахтарі зможуть самостійно продавати вироблюваний ними продукт, отримувати «живі» гроші. Мабуть, треба переглянути ціни і на електроенергію, що витрачається під час видобутку, щоб втрата доходу від реалізації вугілля перекривалася зниженням затрат на його видобуток.

На наше переконання, саме вугільники, які почали 1991 року розкручування маховика зростання цін та інфляції, зобов'язані почати зворотний шлях. Їм, маючи пільги в податках, це найлегше зробити.

До друку підготувала Людмила МЕНЖУЛІНА.

Вітчизняний стиль

І для пекарень, і для господарок

Ще кілька років тому продукції Чернівецького дріжджзаводу і не снилося конкурувати не те, що на європейському ринку, а й у себе вдома. І хоча вітчизняні споживачі особливих претензій до неї не мали, але чомусь віддавали перевагу дріжджам турецького, словацького й польського виробництва...

Після докорінного переобладнання завод став лідером галузі. Різко підвищився і попит на буковинські дріжджі. Вони надходять до п'ятнадцяти областей України, невдовзі опиняться й на ринках Білорусі.

Термін зберігання подовжено без застосування консервантів. Розроблено рецептуру сухих дріжджів, які не втрачатимуть своїх якостей протягом тривалого часу. Це буде наступною новинкою підприємства. Незабаром його продукція йтиме в торговельну мережу і в малій, і у великій тарі: у п'ятиграмових пакетиках — для домогосподарок і у 25-кілограмових мішках — для хлібопекарень.

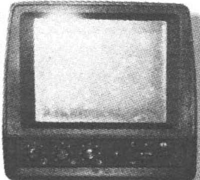
Подбав завод і про те, щоб його вироби упаковувалися в сучасну обгортку. Невдовзі на брикетиках чернівецького виробництва друкуватимуться й рецепти приготування тіста. Це буде своєрідний «лікнеп» для початкуючих господинь.

На тлі багатьох підприємств, де завмерло виробництво, цей завод виглядає оазою благополуччя: цехи працюють у дві зміни, люди тут мають постійну роботу, одержують непогану зарплату. Незабаром, коли підприємство розпочне випуск нової продукції, його трудова сім'я поповниться.

Василь БАБУХ.

Чернівці.

«Фотон» повертається

Одне з найбільших підприємств Криму — телевізійний завод «Фотон» — відновив свою роботу. Поки що в його цехах збирають телевізори з чорно-білим зображенням, (31 см по діагоналі). Незабаром заводчани планують розпочати складання і кольорових телевізорів з деталей та вузлів відомої західноєвропейської фірми «Філіпс». Як сподіваються сімферопольці, продукція їхнього заводу буде значно дешевшою за імпортну.

Володимир ПРИТУЛА.

Сімферополь.

Що може попросити професор у колишніх студентів

НИЖЧЕНАВЕДЕНОГО листа професор Б. Бублик (дай йому, Боже, здоров'я) писав у лікарні тяжко хворим. Але більше за власне здоров'я професора турбував стан справ на очолюваній ним кафедрі. Лист писався одночасно на кілька адрес, десяткам конкретних людей, тому після слова «Шановний» поки що — прочерк.

«Шановний...........

Свого часу за ініціативою академіка В. Глушкова у Київському держуніверситеті створили факультет кібернетики та нову кафедру моделювання складних систем. Основним завданням кафедри було проведення фундаментальних та прикладних досліджень методів побудови математичних моделей для систем складної природи.

Отримані результати лягли в основу створення пакету прикладних програм «Модель» (на замовлення КБ ім. Антонова та московського Льотно-дослідного інституту), знадобилися при конструюванні літаків, космічного апарата «Буран», аеропари «Антей+Буран».

Кафедра інтенсивно розробляла оптимальні математичні моделі лінійних прискорювачів важких елементарних часток. Наукові результати перевершили найоптимістичніші сподівання і показали високу ефективність та економічність у виробництві. Вони можуть використовуватися для поліпшення характеристик приладів комп'ютерної діагностики, томографів, дефектоскопів та ін.

На основі цієї тематики зросла велика наукова школа: захищено 20 докторських і близько 100 кандидатських дисертацій. Теоретична робота колективу високо оцінена науковцями вдома та на Заході й знайшла відображення у семи монографіях, навчальних посібниках, 1200 наукових статтях.

На жаль, з початку 90-х років інтерес до продукції, в якій ми досягли досконалості, різко впав. Скоротились асигнування. Обчислювальна техніка застаріла і вийшла з ладу. Науковий колектив поменшав з 77 до 22 співробітників.

Нині йдеться про відродження кафедри з урахуванням нових проблем і завдань. Основа наукового колективу поки що зберіглася — 7 докторів та 9 кандидатів наук, поставлено нові фундаментальні та прикладні завдання, успішно працює аспірантура. Єдине, чого нам не вистачає, — належна сучасна обчислювальна техніка, мінімальна вартість якої 35—40 тис. доларів. Отримати цей мінімум з держбюджету неможливо.

Це змушує нас звернутися до тих, хто небайдужий до належного розвитку кібернетики в Україні, з проханням зробити посильний внесок для оновлення обчислювальної техніки кафедри моделювання складних систем. Це дасть нам змогу виконати замовлення підприємств, заробити кошти і згодом повернути їх тим, хто візьме участь у цій благодійній справі.

Маємо щиру надію на неформальне розуміння даної проблеми. У свою чергу, можемо виконати наукові роботи Вашого підприємства, а також сприяти навчанню на факультеті кібернетики.

З повагою, завкафедрою МСС, професор, член-кореспондент НАН України Борис БУБЛИК».

Від редакції. Наш кореспондент мав коротку бесіду з Борисом Миколайовичем Бубликом у лікарняній палаті. Отже, факультет кібернетики було створено першим в СРСР. З-поміж інших, подібних, він вирізнявся наявною у Києві потужною школою так званих «оптимізаційників», тобто людей, котрі займалися, зокрема, оптимізацією програм керування варіантами розвитку суспільства. Здобуті на кафедрі результати сьогодні знадобилися б? Безумовно! Довелося б лиш адаптувати існуючі моделі до завдань, продиктованих сучасним станом справ у державі. Зусилля кафедри могли б бути докладені до найважливіших у практиці речей. Приміром, ми користуємося імпортними томографами, а маємо для них власні математичні моделі, навіть кращі, ми б їх могли продавати за кордон, але нема можливості запровадити у виробництво. А ось ще сфери, де фахівці кафедри знадобилися б: економіка та управління бізнесом, прикладна соціологія, практична психологія, керування фінансами, комерційне і трудове право. «Усі ці завдання можна розв'язати за допомогою наших методик», — каже професор. — «А може, ми вже настільки відстали від досягнень світової кібернетики, що дешевше купувати чужі технології, а ваш кіберфакультет закрити?» — «Ми недалекі від цього! —сумно сказав професор. — А тим часом заходиш до парламенту, Кабміну, президентської адміністрації чи просто комерційного офісу — а там стільки всілякої «оргтехніки», що нам і не снилося! До нас усе це не доходить, ми працюємо на давно купленій, списаній, поламаній і нами ж відремонтованій техніці. А то й просто доводиться малювати для студентів ЕОМ на дошці! А у нас же створюється основа основ інформатики, тому потрібні хоча б дві ЕОМ високого рівня, з високою швидкодією, великими ресурсами пам'яті, а також багатопроцесорні ЕОМ. Без цього ми приречені.»

...А факультет кібернетики свого часу закінчували впливові нині люди. Приміром, нинішній міністр фінансів п. Мітюков, п. Хіміч, начальник одного з управлінь Національного банку, виконавчий директор Промислово-фінансового концерну п. Басараб, директор департаменту міжнародних розрахунків Правексбанку п. Косматий і багато інших. Їхні імена й розставить професор Бублик у листах після слова «Шановний...»

Буває, що колишні студенти допомагають і без листів: Сергій Іванович Черняк, котрий нині працює на «Арсеналі», — сам передав на кафедру наукову тему на оплатній основі. Беріть, як казали колись, приклад з кращих!..

Хроніка. Факти. Події

● *Брюссель*

Останній крок на шляху до євро

Голова Європейської ради, прем'єр-міністр Великобританії Тоні Блер оголосив про рішення спеціального саміту ЄС створити Економічний і валютний союз (ЕВС) з єдиною валютою євро. З 1 січня 1999 року в ньому об'єднаються 11 із 15 країн ЄС: Бельгія, Нідерланди, Люксембург, ФРН, Франція, Італія, Іспанія, Португалія, Ірландія, Австрія та Фінляндія. Згодом членами ЕВС може стати й решта. Блер вів зустріч, хоча його країна поки що утримується від приєднання до валютного союзу. Однак вона в поточному півріччі головує в керівних органах ЄС. Данія та Швеція також вирішили зачекати зі вступом до «клубу євро», а Греція не проходить до нього за економічними критеріями.

● *Ісламабад*

Замість угод — звинувачення

Афганський рух «Талібан» звинуватив своїх супротивників з «північного альянсу» у провалі мирних переговорів у пакистанській столиці. Міністр інформації та культури в адміністрації талібів Амір Хан Муттакі повідомив, що на цій зустрічі сторони мали виробити комплекс заходів, спрямованих на розв'язання афганської проблеми мирними засобами. За його словами, «все, що залишалося зробити на переговорах, — це визначити, де і коли відбудеться нарада улемів (найавторитетніших священнослужителів. — Прим. кор.)». Як заявив Муттакі, «опозиція побоювалася рішень улемів і тому знайшла підставу для припинення переговорів, хоча ми були готові до їхнього продовження».

● *Белград*

Косовська війна триває

Чотирьох сербських поліцейських поранено в общині Джаковиця краю Косово та Метохія. Дорожній патруль співробітників МВС Сербії було за вже відомим у Косово сценарієм обстріляно з засідки албанськими терористами, які зникли з місця злочину. Голова Скупщини цієї общини, розташованої поблизу кордону з Албанією, Момчило Станоєвич у заяві для преси охарактеризував обстановку в районі як складну. Тут майже відкрито діють озброєні угруповання албанців, котрі встановили контроль над десятком сіл. В общині Джаковиця мешкають майже 150 тисяч осіб, неалбанського населення — всього 2—3 відсотки. Члени підпільної «Визвольної армії Косово» поставили собі за мету вижити звідси решту сербів і чорногорців. Голова Скупщини общини рішуче заявив, що «до тих, хто намагається приєднати територію Сербії та СРЮ до «Великої Албанії», не буде жодних сентиментів».

● *Париж*

Із Лувру теж виносять...

Із залів Лувру викрадено картину відомого французького художника Каміля Коро «Севрська дорога». Невідомому викрадачеві пощастило вийняти з рами полотно, незважаючи на захисне скло та охоронну сигналізацію. Після виявлення пропажі музей було зачинено, всіх відвідувачів, котрі були в залах Лувру, піддано обшуку, що не дало результатів. Поліція приступила до розслідування, однак поки що не висунула жодних версій за фактом викрадення. Вартість картини Каміля Коро на аукціонах доволі висока: вона сягає 6 мільйонів франків (1 млн. доларів) залежно від якості полотна, його розміру та художнього рівня.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних інформагентств.

Те, що не можна зрозуміти, доводиться приймати, *або Нова справа Бориса Березовського*

Єдиною сенсацією саміту держав—учасниць СНД в Москві, який відбувся минулого тижня, стало обрання виконавчим секретарем Співдружності Бориса Березовського. А найпікантнішим у цьому несподіваному повороті подій є те, що запропонував кандидатуру пана Березовського Президент України Леонід Кучма.

Погодьтеся, іноді дуже важко зрозуміти, що конкретно мають на увазі ті чи інші політики, роблячи певні заяви і відповідаючи на запитання журналістів. Так, я болісно намагалася усвідомити, у чому ж полягала «неординарність даної зустрічі» есендівських лідерів (саме так визначив її російський президент). Що незвичного в тому, що СНД не поховали, а вирішили продовжити конвульсії на невизначений термін? Чи хіба здивувало когось усезагальна традиційне «одобрям-с» з боку президентів усім кремлівським прожектам? Ось кишинівський «бунт на кораблі» був справді неординарний, а прилизана й зіграна за нотами нинішня зустріч тхнула знайомими до болю совковими манерами. Головне — у підсумку, як завжди, всі задоволені. Хоча запитання: чим? Нульовий результат даної зустрічі очевидний.

Та перейдемо до стрижня програми московського шоу. Єльцин усе-таки неперевершений маг і чаклун. Так, витягши Березовського, як білого кролика з рукава, у той момент, коли всі позіхали і вважали, що даремно витратили час і гроші на нудний спектакль, він зумів справити потрібний резонанс. Адже тепер ЗМІ будь-якої з країн СНД просто не насміляться сказати, що на саміті вже зовсім нічого не сталося.

Березовського представили зацікавленій публіці як свіжий струмінь, що зможе здійснити революцію в СНДівському болоті. Адже Березовський — це гроші, це приватний капітал, який, на думку більшості президентів, і передусім — нашого, є рятівним колом для СНД. Насмілюся припустити, що не лише для Співдружності... Оскільки Леонід Кучма офіційно виступив ініціатором «трюку з кроликом».

Коментуючи призначення виконавчим секретарем СНД Бориса Березовського, Леонід Кучма висловився значно простіше і чіткіше, ніж про єльцинівські повноваження у зв'язку з відсутністю альтернатив: «Я люблю розумних людей». Важко не погодитися з такою аргументацією: хто ж їх не любить, розумних? Інша річ, чи під силу розумному Березовському, навіть з його грошима, витягти такий безперспективний захід, яким є СНД?

До речі, чи знаєте ви, що американці не шкодують грошей на вивчення України, Росії та країн Співдружності? У поточному фінансовому році адміністрація США має намір виділити 4,8 млн. доларів на програму вивчення СНД та Східної Європи. Це на 600 тис. доларів більше, ніж минулого року. Можливо, у них щось вигорить із вивченням, але зрозуміти те, що відбувається на пострадянському просторі, не допоможуть жодні гроші — це факт. І американцям, як і нам, доведеться зрештою з цим... примиритися.

Яна СТАДІЛЬНА.

Знову перші. У черзі за... американськими грішми

(Початок на 1-й стор.).

Схоже, у Вашингтоні серйозно занепокоєні тим, що доводиться «спонсорувати» країну, де не відбувається жодних зрушень в економіці. Так, Мадлен Олбрайт висловила занепокоєння повільними темпами економічних реформ у нашій державі.

Але, з другого боку, — своя сорочка ближча до тіла. Хоч американці й стверджували, що побиваються не так за своїх інвесторів, як за умови нормальної роботи для всіх підприємців (зокрема й українських), проте факт залишається фактом: пані Олбрайт цілком задовольнило «авральне» розв'язання проблем американських фірм. І допомогу Україна все ж отримає повністю, попри те, що іншим інвесторам легше працювати не стало.

Однак недовіра Вашингтона до армії українських чиновників таки знайшла своє відображення у розподіленні американської допомоги. Зокрема, прийнято рішення поки не спрямовувати частку — 20—25 мільйонів доларів у податкову, фіскальну, енергетичну галузі та сільське господарство, бо тут не відбувається помітних реформ. Тільки-но стануться якісь зрушення, гроші ці «розморозять». Якщо ж ні — вони підуть на неурядові програми.

Щодо інших коштів, то їх розподілятимуть в основному по регіонах. Вони будуть спрямовані на розвиток місцевого самоврядування, підтримку муніципальних програм. Київ ці гроші здебільшого обійдуть.

У деяких проектах на кошти уряду США зовсім не беруть участь американські громадяни. Наприклад, це програми, пов'язані з приватизацією. В інших випадках (як-от проект щодо поліпшення якості питної води у Львові) залучено американських фахівців, які займаються тим, що навчають українських колег. Поступово американські консультанти залишають свої місця, і над проектом працюють лише місцеві фахівці. До речі, так само поступово з американських грошей програми «переходять» на фінансування від українського уряду.

Надія БЕДРИЧУК.

Ми ще позмагаємося

У Тернополі, Івано-Франківську, Львові, Ужгороді та Луцьку за сприяння Фонду ноу-хау створено нові бізнес-центри.

23 квітня Фіонна Гібб, представник Британського урядового фонду ноу-хау з Посольства Великобританії в Україні, відкривала в Тернополі першу в Західній Україні конференцію бізнес-центрів. Делегати п'яти центрів — Тернопільського, Івано-Франківського, Ужгородського та Луцького — зібралися тут, щоб ознайомитися з проектом за підтримки Фонду ноу-хау.

«Мета цього проекту, — сказала вона, — сприяти процесу створення можливостей для розвитку малого бізнесу в Україні шляхом підтримки бізнес-центрів у Західній Україні. Старші співробітники всіх п'яти центрів відвідали Великобританію, де ознайомилися з британськими підходами до розвитку малого бізнесу та обмінялися досвідом з британськими експертами в галузі малого підприємництва. Спеціалізоване навчання для спеціалістів бізнес-центрів було проведено Університетом Ноттінгем Трент.

Ця конференція — перша нагода для зустрічі співробітників усіх центрів, щоб обмінятися ідеями та визначити шляхи майбутньої співпраці. Бізнес-центри мають велике значення для тих, хто планує розпочати власну справу, адже саме в цих центрах підприємці можуть отримати корисні поради та підготовку, яка допоможе досягти успіху як на початку, так і в процесі розвитку власного бізнесу».

Перший центр створено в Тернополі торік у жовтні, останній з п'яти — в Івано—Франківську в січні 1998 року. Центри надали консультаційні послуги 432 підприємцям, 1414 осіб узяли участь у курсах та семінарах. Конференція також започаткує західноукраїнську Асоціацію центрів підтримки малого підприємництва, що сприятиме продовженню тісної співпраці у майбутньому, — повідомило Посольство Великобританії в Україні.

Є й бідніші...

Завдання «наздогнати і перегнати Америку» для швейцарців не актуальне. Який сенс змагатися зі США — країною, котра за рівнем доходів на душу населення посідає лише... восьме місце у світі.

Швейцарія далеко обійшла Сполучені Штати і нині міцно утримує позиції найбагатшої держави планети. Про це свідчить опублікована доповідь Світового банку, згідно з якою 1996 року в альпійській республіці середній доход на душу населення становив 44350 доларів, натомість у Сполучених Штатах — лише 28020 доларів. Порівняно з 1995 роком швейцарці зробили сильний ривок уперед, збільшивши свої доходи в середньому на 9,1 відсотка. Результати нинішнього рейтингу не є для Швейцарської Конфедерації сюрпризом. Стабільна, економічно квітуча нейтральна Швейцарія, яка не вступила ані до Європейського союзу, ані до НАТО, ані до ООН, давно набула слави однієї з найбагатших країн на планеті. У 1991, 1992 та 1993 роках Світовий банк уже визнавав швейцарців лідерами у світовому рейтингу доходів на душу населення. Та, на жаль, у 1994 та 1995 роках вони поступилися люксембуржцям.

Не виняток, що Люксембург міг би стати першим і цього разу, та Світовий банк дещо змінив правила оцінки кандидатів, включивши до списку лише держави з населенням більш як один мільйон мешканців.

Друге, третє і четверте місця у «світовій табелі про ранги» за підсумками 1996 року посідає Японія (40940 доларів на душу населення), Норвегія (34510 доларів), Данія (32100 доларів). За ними — Сингапур, Німеччина та США.

Найбідніші країни нашої планети в Африці. Це — Танзанія, Чад, Демократична Республіка Конго, Ефіопія та Мозамбік. Середній доход на душу населення в цих країнах становить приблизно 80 доларів на рік.

З 1965 по 1996 рік найшвидшими темпами у світі розвивалася Ботсвана (9,2 відсотка на рік), Південна Корея (7,3 відсотка) та Китай (6,7 відсотка).

Трохи відставши від інших багатих держав за рівнем доходів на душу населення, Сполучені Штати залишаються поза конкуренцією за сукупним доходом нації — 7400 млрд. доларів на рік. Друге місце посідає Японія, третє — Німеччина.

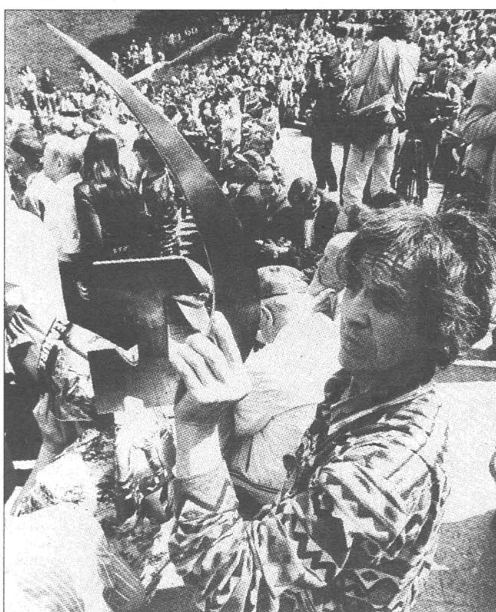
У сучасному світі зберігається «величезна прірва», між багатими та бідними державами. Найяскравіше це засвідчує тривалість життя у різних країнах світу. Якщо у Швеції вона становить 79 років, то в Малаві — лише 43 роки, повідомляє ІТАР-ТАКС.

На фото: ранок у Лозанні. Її мешканці полюбляють снідати у тихих кафе.

Фото Віталія СУДДІ.

Демонстрація проти безпорадності нинішньої виконавчої влади

(Початок на 1-й стор.).

Ні, скоріше наші співвітчизники вийшли на вулиці і майдани міст, щоб засвідчити власне невдоволення низьким рівнем свого життя, корумпованістю суспільства й цілковитою управлінською безпорадністю нинішньої виконавчої влади. Яка, схоже, так і не знає, що треба робити в цій складній ситуації.

Кілька тисяч столичних жителів, здебільшого старшого віку, пройшли вулицями Січневого повстання і Михайла Грушевського до Європейської площі, де і провели мітинг. Трохи пізніше біля арки Дружби народів у Хрещатому саду мітингували і прогресивні соціалісти на чолі зі своїм лідером Наталею Вітренко.

Один з основних маршрутів того весняного дня проліг не на мітингові площі, а на дачні ділянки і городи, де сьогодні вистачає роботи, де люди вирощують для своїх потреб овочі та фрукти.

Відрадно, що цьогорічний першотравень пройшов в Україні без жодних зіткнень і загострень, що, на жаль, трапилося в інших країнах, зокрема в Німеччині і Південній Кореї.

А тим часом перші травневі дощі прошуміли над нашою землею і подарували надію, що заколоситься наше поле і заплодоносять сади.

На добро, на злагоду, на достаток!?

Роман ВАТРИЧ.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Напишу вам і я

Соло для саксофоніста на баночках з гірчицею

Ще хтось пам'ятає золотий саксофон Віктора Соколова? Нині я, князь найвишуканішого джазменства, приїжджаю до столиці Криму — але не грати, ні, а щоб купити суху гірчицю. А потім, розфасувавши її у баночки, продаю рідним севастопольцям. За виручені гроші утримую не лише сім'ю, а й десяток музично обдарованих дітей Севастополя. Отак і живемо. І молимо Бога, щоб ніхто не заважав нашій справі.

Віктор СОКОЛОВ.

Севастополь.

Із мільйонерів — у жебраки

Наша «районка» надрукувала повідомлення про те, що боржникам відключатимуть газ, бо невчасна плата за користування вважається крадіжкою державного майна. А як вважати те, що люди по кілька років чекають виплати заробленого? Чи те, що держава забуває вчасно розрахуватися за здане зерно, а за пальне та запчастини, нову техніку вимагає космічні ціни? Як наслідок — закриття всього і всюди. Будинок культури давно закритий, у лікарні, яка обслуговує хворих з п'яти сіл і раніше славилася на весь район, із 75 ліжок залишилося 20. А колись наше господарство було мільйонером...

Т. БРОВЧЕНКО.

Трушки
Білоцерківського району
Київської області.

Ніби після ворожого нашестя

За моїм подвір'ям починається колгоспне поле. І скільки сягає око, стоїть нескошена кукурудза, далі буряк гниє. Посеред поля — скирти соломи. Вже палять, щоб не муляла очі. Недавно їхала полями через три райони і така страхітлива картина постала навкруги: пшениця у валках погнила, кукурудза, буряк незібрані. Серед поля трактор зламаний стоїть, озимини не видно, поля незорані. Дідуся з підводою зустріла, і така та конячина худа — від вітру хитається. На покинутому хутірці одинокий лелека в гнізді. Сумно, тяжко.

Є. ОЩЕПКОВА.

Кононівка
Лубенського району
Полтавської області.

Так за чий рахунок доброчинність?

Коли в черговий раз бачиш, чуєш і читаєш: «Дружина Президента — дітям України», так і хочеться спитати, на які кошти все це робиться? Яку зарплату отримує пані Кучма, якщо може дозволити собі проводити таку акцію? Якщо ж це робиться на кошти спонсорів, то, пробачте, при чому тут дружина Президента? Особисто я маю тридцять три роки трудового стажу і отримую пенсію, але мені навіть нічим онуків пригостити.

Ю. ОСАДЧА.

Овдіївка
Донецької області.

Називайте їх як хочете, але віддайте належне

Повертаючись до надрукованого

***Уже вкотре** пишу про радянських рейнджерів, які свого часу виконували «інтернаціональний обов'язок», брали участь у бойових операціях, виконували «урядове (спеціальне) завдання на території зарубіжних країн», а листи все йдуть. Від тих, хто ТАМ був, а відповідного статусу не має. Хто лежав під кулями, а сьогодні не визнається учасником ТИХ подій. Як їх тепер називати?*

Це, з'ясовується, залежить не тільки від Генштабу Збройних сил... Російської Федерації. Зрештою, ознайомтеся з черговою відповіддю, надісланою редакції, а потім продовжимо.

«За дорученням міністра оборони лист Бельтека К. М. розглянуто в Головному управлінні виховної роботи Міністерства оборони України.

Повідомляємо, що відповідно до п. 2 ч. 1 ст. 6 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» учасниками бойових дій визнаються учасники бойових дій на території інших країн із числа військовослужбовців, працівників відповідних категорій, які за рішенням уряду колишнього СРСР проходили службу чи працювали в державах, де в цей період велися бойові дії.

Перелік таких держав та періоди бойових дій у них затверджено постановами Кабінету міністрів України від 8 лютого 1994 року № 63 та від 5 серпня 1994 року № 530.

Для надання статусу учасника бойових дій необхідне підтвердження фактів:

— проходження служби (роботи) у державах, де в цей період велися бойові дії;

— безпосередньої участі в бойових діях чи забезпеченні бойової діяльності військ (флотів) у вказаний період.

Підтвердити ці факти необхідно відповідними документами або архівними довідками на підставі запиту районного (міського) військового комісаріату.

Оскільки з Центрального архіву Міністерства оборони Російської Федерації надходять довідки, які підтверджують тільки факт перебування громадян у зазначений постановою Кабінету міністрів України час на території Чехословаччини, начальником Генерального штабу Збройних сил України 25.11 1997 р. було надіслано запит до начальника Генерального штабу Збройних сил Російської Федерації з проханням вислати перелік військових частин, які брали участь у бойових діях на території Чехословаччини у той час. Але відповіді досі не отримано.

Крім цього, за дорученням Кабінету міністрів України № 25088/4 від 19.01.98 р. Міністерство оборони України разом з визначеними міністерствами і відомствами підготувало пропозиції щодо внесення змін до Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» для надання пільг тим громадянам, які перебували в таких країнах за рішенням уряду колишнього СРСР, але не брали участі в бойових діях чи забезпеченні бойової діяльності військ (флотів).

В. СЕРБІН,
начальник управління військово-соціальної роботи ГУВР МО України, полковник».

Отже, крига скресла: потік листів, виступи журналістів у засобах масової інформації спонукали Кабмін до дій. Тепер справа за народними депутатами Верховної Ради нового скликання. А щоб вони чіткіше уявляли, що і як ТАМ відбувалося, хто і чим ризикував, перебуваючи «за рішенням уряду колишнього СРСР» у братніх країнах, пропоную вашій та їхній увазі розповідь учасника подій на Кубі Анатолія Нечитайла з Кривого Рогу.

«Минуло вже 35 років, як я повернувся з Куби, та тільки тепер можу сказати правду. А вона така. Наприкінці літа 1962 року мене викликало командування частини, звеліло сфотографуватися, заповнити анкети, написати автобіографію. А згодом відправили в ракетний підрозділ, де закріпили за мною автомобіль. Зазначу, що я вже завершував службу і кожного дня чекав наказу про звільнення. Замість нього одного ранку прорвев сигнал тривоги і я з товаришами опинився в Феодосії. Там нас переодягли в цивільний одяг, наказали нікому нічого не писати і не повідомляти. Невдовзі ми були на кораблі. У мовчанку ми грали і з матросами. Через кілька днів перед нами виступив маршал, який сповістив, що ми виконуватимемо урядове завдання, після чого Батьківщина нас зустрічатиме як героїв, надасть великі пільги тощо. Через два тижні ходіння по морях-океанах ми прибули на Острів Свободи. Не розповідатиму, з якими почуттями ми зустрічали під час походу іноземні судна, якими очима дивилися на американські літаки, що пролітали над нами. То були квіточки. Ягідки чекали в провінції, де ми з ракетниками розгорнули табір і привели в бойову готовність техніку. Моїм завданням було вночі підвозити ракети. Знаю, що наш полк збив перший літак. Командир частини отримав за це позачергове звання.

Тепер уявіть: температура повітря — за 50 градусів, ми блоковані з усіх боків, консерви зіпсовані, дизентерія в розквіті. І безупинне ревіння винищувачів, що вдень і вночі шугали над головами».

Анатолій Несторович Нечитайло повернувся додому сивим і хворим. Про перебування на Кубі не розповідав навіть матері. А Батьківщина зробила все, щоб учасники подій на Острові Свободи залишилися безіменними і безпільговими.

Після публікацій у «Голосі України» воїн-інтернаціоналіст пішов до військкомату, де його вислухали, забрали документи і сказали чекати три місяці. А через півроку майор йому рапортував: «Ось якби у ваших військових квитках був запис: «За виявлений героїзм під час надання братерської допомоги кубинському народові...», тоді б... Ох, майоре, майоре... Втім, ви стрілочник. І встановлювати справедливість не ваша компетенція.

Це під силу лише законодавцям. Почекаємо!

Іван ІЛЛЯШ.

Увага: іде нерест

Полтавська обласна інспекція з охорони, збереження та відтворення рибних запасів базується в Кременчуці, бо тут основна ділянка роботи — Дніпродзержинське водосховище. Крім того, під опікою інспекції більше 40 річок загальною довжиною понад 15 тисяч км, а ще численні заплави, штучні водойми. Ріки Полтавщини: Дніпро, Сула, Ворскла, Псел, Оріль, Удай, — багаті рибою — соми, товстолобики, сазани, коропи, плітки, карасі, окуні, лящі. Останніми роками зросла популяція раків — очевидно, води стали чистішими. В тому заслуга і рибінспекторів, яких очолює Валентин Кияшко. Лише минулого року за порушення правил рибальства затримано більше 7 тисяч осіб. Рибінспекції допомагають добровільні помічники і відділення міліції в річковому порту м. Кременчука, яким керує майор міліції Олексій Черевко. Зараз, із початком нересту, інспекція цілодобово охороняє рибні запаси. Та вже у червні, після заборони, вийшовши з вудкою на ранковій зорі, можна буде перевірити рибальське щастя. Що ж, почекаємо...

Сидір ГРИНЬОВ.

Полтавська область.

Фото Олександра МОХОВА.

Нехай мак цвіте!

***Мак** в Україні культивують з незапам'ятних часів як красиву декоративну рослину і харчовий продукт. Він був знайомий нашим пращурам задово до картоплі. Донедавна в кожної господині необхідним атрибутом на кухні були макогін і макітра для розтирання маку.*

А скільки смачних страв готують з маком: пиріжки, галушки, коржі, бублики, булочки, маком присмачується кутя. На грядках моєї бабусі красувалася смужка маку, під час цвітіння він був чудовою окрасою, а вже коли дозрівали красиві макові головки-хатки, радості дітлахів не було меж, особливо в голодні воєнні і повоєнні роки: зірвеш головку, зробиш збоку дірочку, висиплеш на долоньку сизі макові зернятка — і в рот.

Макові квіти прикрашають українські рушники, блузки-вишиванки у дівчат, ними на селі розмальовують печі.

Ніхто ніколи не знав, що солому маку можна переробляти і споживати як наркотик.

І ось через наркоманів заборонили сіяти мак усьому 50-мільйонному українському народові. Це демократично?!

Чи не справедливіше відмінити відповідну статтю Кримінального кодексу?

Роман РИБАК,
підполковник у відставці.

Ялта.

Відгукніться!

Шановна редакціє! Куди ми тільки не зверталися, ніхто нам не може допомогти, ви наша остання надія. Багато років шукаємо своїх братів, з якими розлучилися не з своєї волі. Поки ми воювали, трагедія 44-го так розкидала наш народ, що й досі багато хто не може знайти своїх родичів. Можливо, відгукнуться на наш лист Олександр, Валерій, Євген — сини загиблого багато років тому офіцера-танкіста Расима Абітова, учасника оборони Ленінграда. Його дружина, наша невістка Марина Терлеєва, народилася в 1925 році. Я рідний брат Расима — Арсен, проживаю нині в Сімферополі по вулиці Сигнальній, 13, телефони 48-99-67, 27-60-42, працюю головним інженером Кримського водоканалу.

З повагою і надією

Арсен АБІТОВ.

Сімферополь.

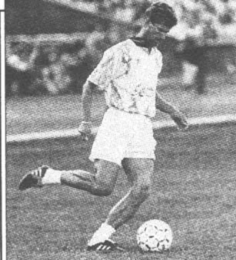
Не забивайте памороки дітям!

Багато хто з педагогів, згадуючи, як вони вчили дітей «у дусі комунізму» за вивіреними програмами й суворими рекомендаціями, сьогодні розгублені. Чому вчити дітей, начебто зрозуміло — економічному мисленню, яке сприятиме успішному підприємництву. Але як учити, коли самі вчителі виховані на інших ідеях? Ось і вчать, як хочуть. І від цього стає страшно — дітям нерідко нав'язуються комуністичні догми (ось, мовляв, спитайте у батьків, як було, і порівняйте з тим, що є). Особливо важко вчителям історії, які не мають концепції історичної освіти. Але є історичні факти, які можна коментувати як заманеться. Втім, ортодоксам теж несолодко — діти не такі загіпнотизовані комуністичним минулим тридцятих, але обов'язково їм треба розповідати і про самовідданість, ентузіазм будівників Дніпрогесу. Хай читають не тільки про переслідування дисидентів і колимські табори, а й про Стаханова, Мересьєва, освоєння цілини і будівництво БАМу. Бо це історія, яку можна трактувати як завгодно, але перекреслити і відмінити не можна.

Стоп — correction of order:

Роман КУБАСЬ.

Сорочинці
Полтавської області.

З Одеси лунає «SOS»!

Футбол. Чемпіонат країни. Вища ліга. 23-й тур. «Карпати» — «Таврія». 2:0. 10 000. Паляниця, 17, 25. **«Чорноморець» — «Кривбас». 0:1.** 1 000. Платонов, 63. **«Прикарпаття» — «Нива». 1:1.** 3 800. Лютий, 89 — Т. Капанадзе, 74. **ЦСКА — «Зірка». 1:1.** 2 000. Костишин, 68 — Сорокін, 56. **«Металург» Д — «Металург» М. 2:0.** 3 000. Мінтенко, 18, з пенальті, Лучкевич, 39. **«Дніпро» — «Ворскла». 1:2.** 2 500. Головко, 79 — Хомин, 22, з пенальті, Петков, 63. **«Торпедо» — «Шахтар». 0:0.** 3 000. **«Динамо» — «Металург» Зп. 2:1.** 6 000. Ребров, 59, 74 — Полтавець, 21.

	В	Н	П	М	О
ДИНАМО	16	2	3	46-12	50
ШАХТАР	15	5	3	42-17	50
ВОРСКЛА	14	3	6	34-30	45
Дніпро	14	1	8	38-21	43
Карпати	12	7	4	27-17	43
Нива	12	3	8	33-24	39
Металург Д	8	6	8	19-18	30
ЦСКА	7	6	9	24-21	27
Кривбас	6	9	8	24-24	27
Зірка	7	5	11	21-33	26
Таврія	6	6	11	27-33	24
Металург Зп	6	6	11	26-33	24
Металург М	5	8	10	21-40	23
Чорноморець	5	7	11	22-28	22
Прикарпаття	4	7	12	23-36	19
Торпедо	2	5	16	13-53	11

У змаганні бомбардирів лідирують: Сергій Ребров («Динамо») — 14 м'ячів, Олександр Гайдаш («Таврія»), Автандил Капанадзе — по 13, Олександр Паляниця («Карпати») — 12.

Чимало сил віддав «Шахтар», приймаючи в попередньому турі динамівців. Через це, либонь, і не спромігся здолати аутсайдера на його полі. А для «Торпедо», яке вже втратило всі надії на порятунок, нічия з лідером (у той момент) — дуже престижний результат.

Відносною невдачею «Шахтаря» не забарилися скористатися підопічні Валерія Лобановського. Хоча перемога для них над запоріжцями далася нелегко. Спостерігаючи гру «Металурга», особливо в першому таймі, якось і не вірилося, що цей колектив перебуває в нижній частині турнірної таблиці. Гості діяли наполегливо, грамотно, осмислено. За що й отримали винагороду. Один із найкращих у складі «Металурга» Олександр Осташов перекинув м'яча через Олександра Шовковського, але влучив у штангу. Однак птахом налетів швидкий Валентин Полтавець і, пробивши головою, вразив ціль.

Як тільки після перерви динамівці додали у завершальних стадіях атак — до них прийшов успіх. В обох випадках чудово й ефектно діяв Ребров, скориставшися відмінними передачами Олексія Герасименка та Дмитра Михайленка.

Двома годинами раніше в Києві розпочався матч ЦСКА з кіровоградцями — сусідами по турнірній таблиці. Запам'ятався він двома красивими голами (Вадим Сорокін ефектною дугою пробив над стінкою під перекладину, а Руслан Костишин «замкнув кут» після корнера, поданого Сергієм Закарлюкою) і дуже неохайною, а інколи відверто грубою грою гостей, які суперника не жаліли. Хоча донецький арбітр Володимир Куцев не показав жодної жовтої картки. Як кажуть, йому видніше.

Нарешті, знову про багатостраждальний «Чорноморець». Кепсько цьому колективу, нічого не скажеш. Після невдачі в Маріуполі команда Леоніда Буряка програла вдома «Кривбасу» і скочується до прірви. Без істотної допомоги їй не вийти зі штопора. То невже в Одесі розлюбили «Чорноморець»?..

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

На знімку: головний тренер одеситів Леонід Буряк по-юначому стрункий, пластичний, а майстерність, як кажуть, не іржавіє. То, може, йому варто на полі допомогти своїй команді?..

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

А далі без нас

Шотландія. Першість Європи серед юнаків (гравці 16 років). Матчі в групах. Україна — Ізраїль. 1:1. Хорватія — Росія. 0:0. Україна — Росія. 2:1. Хорватія — Ізраїль. 0:2.

Ізраїль — 5 очок (різниця м'ячів — 4-2), Хорватія — 4 (2-2), Україна — 4 (3-4), Росія — 2 (2-3). Боротьбу за нагороди продовжили ізраїльтяни і хорвати.

«Нива» ще посперечається з «Металістом». Заочно

Першість України. Перша ліга. 31-й тур: «Десна» — «Волинь» — 1:0. 5000 глядачів. Пилипейко, 64. «Динамо-2» — «Буковина» — 1:1. 1000. Косирин, 76 — Лашук, 73. «Полісся» — «Нафтовик» — 3:0. 2000. Паршин, 14, 73, Воронежський, 70. «Нива» — «Явір» — 1:0. 3500. Фінкель, 6. «Поліграфтехніка» — «Сталь» —1:3. 2000. Гецько, 71 — Плахотин, 12, Моргунов, 69, Манько, 87. «Кремінь» — «Шахтар» — 6:1. 4500. Матвійченко, 19, Шарій, 49, з пенальті, 88, Семка, 59, Богатир, 74, Продан, 78 — Теркулов, 10. «Авангард-Індустрія» — ФК «Львів» — 0:6. 2000. Викарюк, 7, 86, Луцишин, 10, Семочко, 32, Леськів, 74, з пенальті, Мазур, 80. «Зоря» — «Верховина» — 2:1. 2200. Пилипенко, 43, Чалмаєв, 51 — Прудкий, 89. ЦСКА-2 — «Металіст» — 1:0. 500. Кадар, 78. ФК «Черкаси» — «Хімік» — 1:0. 4000. Чаплигін, 61.

32-й тур: СК «Миколаїв» — «Металург» — 6:0. 16000 глядачів. Волков, 26 і 32 — обидва з пенальті, Забранський, 68, Скидан, 70 і 83, Пономаренко, 73. «Динамо-2» — «Волинь» — 1:0. 1000. Белькевич, 80. «Десна» — «Буковина» — 1:0. 2500. Атаманчук, 51. «Нива» — «Нафтовик» — 3:0. 3500. Фінкель, 36, Соболь, 56, Ястребинський, 79. «Полісся» — «Явір» — 2:1. 2500. Лемешко, 52, Софілканич, 87, з пенальті — Єрмак, 57, «Кремінь» — «Сталь» — 2:1. 4000. Шарій, 57, Продан, 75 — Лопаткін, 51. «Поліграфтехніка» — «Шахтар» — 3:0. 2000. Сендель, 33, Мельниченко, 58, Миколенко, 72. «Зоря» — ФК «Львів» — 1:0. 4000. Махонін, 61. «Авангард-Індустрія» — «Верховина» — 0:0. 1500. ФК «Черкаси» — «Металіст» — 0:0. 4000. ЦСКА-2 — «Хімік» — 2:0. 200. Дараселія, 45, Пахолюк, 51.

Святкове турне виявилося нещасливим для одного з лідерів — «Металіста». Харків'янам вдалося здобути лише одне очко в Черкасах, хоча тренери, зрозуміло, розраховували на більше.

А от «Нива» сповна використала переваги «рідних стін», перемігши представників Сумської області. Це дало змогу вінницькому клубові до мінімуму скоротити відставання від «Металіста». І боротьба, вже заочна, між командами за право грати серед найсильніших спалахне з новою силою.

Схоже, зловили свій фарт і футболісти «Кременя». У двох матчах вони забили вісім м'ячів — шість у ворота «Шахтаря» і два — «Сталі». Ці перемоги, особливо над клубом із Алчевська, безперечно, додадуть впевненості гравцям «Кременя», який намагається віддалитися від небезпечної зони.

Ось як розташувалися команди в турнірній таблиці: СК «Миколаїв» — 74 очки, «Динамо-2» — 68, «Металіст» — 63, «Нива» — 62, «Сталь» і ФК «Черкаси» — по 52, «Полісся» — 48, «Десна» — 45, ФК «Львів» «Нафтовик», «Поліграфтехніка» — по 43, «Волинь» та «Металург» — по 42, ЦСКА-2 — 40, «Кремінь» — 38, «Зоря» — 35, «Явір» — 34, «Буковина» — 33, «Шахтар» — 31, «Верховина» — 29, «Авангард-Індустрія» — 13, «Хімік» — 12.

У 33-му турі, матчі якого відбудуться 8 травня, особливий інтерес викликає зустріч СК «Миколаїв» та «Динамо-2».

Ярослав СЕРГІЄНКО.

ІНФОРМАЦІЯ ПРО ВИПУСК АКЦІЙ АКЦІОНЕРНОГО КОМЕРЦІЙНОГО БАНКУ «ЮНЕКС»

М. КИЇВ **1 КВІТНЯ 1998 Р.**

1. Характеристика емітента

1.1. Акціонерний комерційний банк «Юнекс» є правонаступником «Акціонерно-комерційного «Транскредобанку», який було зареєстровано в Національному банку України 3 грудня 1993 року за реєстраційним № 216. Перереєстрацію банку здійснено в Національному банку України 15 лютого 1995 року за № 216 зі зміною назви банку.

1.2. Місце розташування банку: 254070, м. Київ, вул. Почайнинська, 38/44.

1.3. Предметом діяльності банку є банківські операції, передбачені чинним законодавством України.

1.4. Метою діяльності банку є забезпечення комплексного кредитного, розрахункового, касового обслуговування підприємств, установ і організацій всіх форм власності.

1.5. Органами управління банку є: загальні збори акціонерів, рада банку, правління.

Голова правління банку — Нагірний Олександр Іванович (освіта вища технічна, виробничий стаж — 21 рік).

Головний бухгалтер — Георгіца Тетяна Олександрівна (освіта — вища економічна, виробничий стаж — 22 роки).

1.7. Кількість співробітників банку на 01.04.98 — 189 чоловік.

1.8. На момент прийняття рішення про четверту емісію акцій, статутний фонд банку сплачено повністю у розмірі 8.000.000 гривень.

Акціонерами банку є: ЗАТ "Транснаціональна ФП НК «Укртатнафта», ЗАТ «Нафтохімік», ТОВ «Сігет», ТОВ «Діжон», Відкрите АТ фірма «Астарта—Центр», ТОВ «Інвестиційна компанія «Юнекс—Інвест», ТОВ «Лемонекс», ТОВ «Ліга—Юг», Миколаївський морський торговельний порт, фізичні особи.

Контроль та аудит діяльності банку здійснює ТОВ «Фінком—аудит» (ліцензія № 000618, сертифікат серії АБ 000070).

2. Опис ділової діяльності емітента

2.1. Основними напрямами діяльності банку є:
— залучення і розміщення грошових коштів;
— здійснення розрахунків за дорученням клієнтів, банків-кореспондентів та їх касове обслуговування;
— операції з цінними паперами;
— довірчі операції за дорученням клієнтів;
— надання консультаційних послуг;
— здійснення інших операцій з дозволу Національного банку України.

2.2. Банком здійснювались інвестиції в облігації внутрішньої державної позики України. В 1997 році загальний обсяг інвестицій в ОВДП становив 6 745 794 гривень. Інших інвестицій, а також науково-дослідницької діяльності банком не здійснювалося.

2.3. За час існування банку:
— отримано ліцензію Національного банку України на здійснення 25 видів банківської діяльності, включаючи 8 видів операцій з валютою;
— отримано дозвіл Міністерства фінансів України за № 276 на здійснення діяльності з випуску і обігу цінних паперів;
— отримано дозвіл Міністерства фінансів України за № 88 на здійснення діяльності як депозитарію інвестиційного фонду чи інвестиційної компанії;
— отримано ліцензію Фонду державного майна України на здійснення банками посередницької діяльності з приватизаційними паперами за № 43;
— отримано дозвіл Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку на право ведення власного реєстру власників іменних цінних паперів № 30—18—Е;
— банк має філії в містах Миколаїв, Одеса, Кременчук та Кривий Ріг;
— банк має власну касу і сховище, які обладнані відповідно до діючих вимог Національного банку України, інших державних органів.

Баланс за 1997 рік

Актив	**80 817 958,72**
1. Каса і коррахунок в НБУ	343 845,11
2. Коррахунки в інших банках	13 983 666,13
3. Позики, надані банком	46 665 021,62
4. Придбані цінні папери	87 012,00
5. Основні засоби банку	3 149 789,25
6. Дебітори банку	8 269 680,67
7. Інші активи	8 318 943,94
8. Збитки	0,00
Пасив	**80 817 958, 72**
1. Статутний фонд	8 000 000,00
2. Резервний фонд	1 859 611,77
3. Інші фонди	3 214 427,28
4. Коррахунки інших банків	13 042 950,43
5. Кошти клієнтів	5 928 725,18
6. Міжбанківський кредит від інших банків	0,00
7. Кредитори	23 181 186,43
8. Інші пасиви	23 799 760, 50
9. Прибуток	1 791 297,13

Баланс за I квартал 1998 року

Активи	
Казначейські і міжбанківські операції	11 753 084,00
готівкові кошти	256 037,00
кошти в НБУ	207 735,00
казначейські та інші цінні папери, що рефінансуються НБУ	26 674,00
кошти в інших банках	11 242 638,00
Операції з клієнтами	**27 154 598,00**
кредити суб'єктам господарської діяльності	16 324 290,00
кредити фізичним особам	267 396,00
мінус резерви під заборгованість із кредитів	116 201,00
дебіторська заборгованість	10 679 113,00
Операції з цінними паперами та інші активи й зобов'язання	**27 918 142,00**
розрахунки між філіями	27 454 141,00
інші активи	464 001,00
Довгострокові вклади, основні засоби та нематеріальні активи	**2 767 921,00**
операційні основні засоби	2 719 583,00
інші активи	48 338,00
Всього	**69 593 745,00**
Пасиви	
фонди інших банків	4 694 924,00
фонди до запитання і термінові фонди клієнтів	4 651 750,00
інші пасиви	2 310 859,00
кредиторська заборгованість	20 209 085,00
розрахунки між філіями	27 527 670,00
Капітал банку	10 073 034,00
Всього	**69 467 322,00**

Звіт про прибутки і збитки за 1997 рік

Доходи банку	9 067 203,24
Надходження від позареалізаційних операцій	1 425 945,09
Оперативні витрати банку	6 360 071,69
Витрати на утримання підрозділів банку	2 301 380,68
Збитки від позареалізаційних операцій	40 398,83
Згорнутий балансовий прибуток	1 791 297,13

Основні фінансові показники

Показники	Норматив	Розрахункове значення
1. Обов'язкові економічні нормативи:		
Платоспроможність (Н2)	не менше 8 %	21,1
Миттєва ліквідність (Н3)	не менше 20 %	33,54
Загальна ліквідність (Н4)	не менше 100 %	101,04
Питома вага високоліквідних активів у робочих активах банку (Н5)	не менше 15 %	4,03
Ресурсна ліквідність (Н4)	не більше 100 %	106,53
Максимальний розмір ризику на одного позичальника (Н7)	не більше 25 %	23 випадки порушень
Максимальний розмір «великих» кредитних ризиків (Н8)	не більше 8 %	1,76
Норматив інвестиційної діяльності (Н9)	не більше 25	—
2. Оціночні показники діяльності:		
Достатність капіталу	не менше 5 %	29,76
Покриття прогнозних збитків власними коштами банку (П3)	не більше 50 %	174,69 (23 випадки порушень)
Максимальний розмір кредитів, гарантій та поручительств, наданих інсайдерам (П4)	не більше 100 %	показник дотримано
Максимальний розмір залучених грошових вкладів (депозитів) фізичних осіб (П5)	не більше 100 %	0,81
Максимальний розмір наданих міжбанківських позик (П6)	не більше 200 %	52,89
Показник рефінансування (П7)	не більше 300 %	—

2.4. У серпні 1997 року «Юнексбанку» за недотримання нормативів було переведено в режим фінансового оздоровлення. Правлінням «Юнексбанку» розроблено програму фінансового оздоровлення банку, яка успішно реалізується. Граничний термін перебування «Юнексбанку» в режимі фінансового оздоровлення — 1 травня 1998 року.

3. Дані про емісію цінних паперів «Юнексбанку»

3.1. Рішення про четверту емісію акцій прийнято на загальних зборах акціонерів «Юнексбанку» від 13 березня 1998 року (протокол № 4). Вирішено довести статутний фонд банку до розміру 12.000.000 гривень. Загальний обсяг четвертої емісії становить 4.000.000 гривень.

3.2. Випускаються:

— прості іменні акції в документарній формі номінальною вартістю одна гривня кожна, серії IV-ИП, порядкові номери з 0000001 до 3760000, у кількості 3.760.000 штук на суму 3.760.000 гривень;

привілейовані іменні акції в документарній формі номінальною вартістю одна гривня, серії IV—ПР, порядкові номери з 000001 до 240000, у кількості 240.000 штук на суму 240.000 гривень.

3.3. Порядок проведення відкритої передплати акцій.

Банк розміщує свої акції самостійно, не користуючись послугами торговця цінними паперами.

Першочергове право на придбання акцій четвертої емісії мають акціонери банку. Після отримання від акціонерів банку письмового підтвердження про наміри придбати чи не придбати акції четвертої емісії, вищевказані акції розповсюджують-ся серед інших осіб, які виявили бажання їх придбати.

Особи, які бажають придбати акції, повинні внести на рахунок банку не менше як 10 відсотків вартості акцій, які вони передплатили, після чого їм видається письмове зобов'язання про продаж відповідної кількості акцій. До дня скликання загальних зборів акціонерів з питання затвердження четвертої емісії акцій особи, які передплатили акції, повинні внести на рахунок банку, з урахуванням попереднього внеску, не менш як 30 відсотків номінальної вартості акцій. На підтвердження внеску банк видає тимчасові свідоцтва.

Після реєстрації четвертої емісії Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку особам, що придбали акції банку та повністю їх оплатили, видається сертифікат акцій.

У разі якщо передплата акцій перевищить розмір заявленого випуску, рішення про прийняття чи відхилення зайвої передплати прийматимуть загальні збори акціонерів банку відповідно до ст.30 Закону України «Про господарські товариства». Відмова в передплаті проводиться згідно з переліком передплатників з кінця переліку. В разі відмови загальними зборами зайвої передплати внесені суми повертаються не пізніш як через 30 днів після прийняття такого рішення.

У разі якщо передплата акцій не досягне розміру запланованого статутного фонду, загальні збори приймають рішення про відмову від випуску акцій або про збільшення статутного фонду в розмірі фактично покритого передплатою. Строк повернення коштів в разі відмови від випуску акцій — один місяць.

3.4. Одна проста іменна акція дає власнику право голосу у вирішенні питань на загальних зборах акціонерів банку за принципом: одна акція — один голос.

Власники простих іменних акцій отримують дивіденди за підсумками роботи банку за рік. Розмір виплати дивідендів на прості іменні акції затверджується загальними зборами акціонерів.

3.5. Власники привілейованих іменних акцій мають переважне право на одержання дивідендів, а також на пріоритетну участь у розподілі майна банку в разі його ліквідації. Власники привілейованих акцій не мають права брати участь в управлінні банком. Сплата дивідендів за привілейованими іменними акціями проводиться раз на рік у розмірі 15 % від номінальної вартості привілейованих акцій незалежно від розміру отриманого банком прибутку.

3.6. Строк виплати дивідендів — з 1 квітня по 1 вересня.

3.7. Акціонерам банку надається переважне право на придбання акцій під час нової емісії акцій.

3.8. Акціонери розпоряджаються своїми акціями відповідно до законодавства України.

3.9. Дата початку передплати акцій 15 травня 1998 року, дата закінчення — 15 листопада 1998 року.

3.10. Запланований курс — згідно з номіналом.

3.11. Місце передплати, виплати дивідендів та депонування: м. Київ, вул. Почайнинська, 38/44.

3.12. Метою проведення четвертої емісії акцій є розширення кола банківських послуг та виконання вимог Національного банку України.

3.13. Фінансові ресурси, залучені від емісії акцій, планується розмістити так:

Надання кредитів юридичним та фізичним особам — 1 900 000 гривень;

Інвестиції в облігації внутрішньої державної позики — 2 000 000 гривень;

Придбання основних засобів виробництва — 100 000 гривень.

4. Данні про попередні емісії цінних паперів

4.1. Було проведено три емісії акцій «Юнексбанку»:

4.1.1. Передплату акцій першої емісії було проведено у травні 1994 року. Було випущено 400.000 простих іменних акцій номінальною вартістю 10.000 українських карбованців на суму 4.000.000.000 українських карбованців. Отримано свідоцтво Міністерства фінансів України про реєстрацію випуску цінних паперів за № 230/1/94 від 9.06.94 р.

4.1.2. Передплату акцій другої емісії було проведено в період з 26 серпня по 7 грудня 1994 року. Було випущено 804.200 простих іменних акцій номінальною вартістю 1 гривня на суму 804.200 гривень. Отримано свідоцтво Міністерства фінансів України про реєстрацію випуску цінних паперів за № 71/1/95 від 22.02.95 р.

У процесі передплати акцій другої емісії, акції першої емісії було вилучено з обігу шляхом їх обміну на акції другої емісії.

4.1.3. Передплату акцій третьої емісії було проведено в період з 20 травня по 20 листопада 1995 року. Було випущено 7.195.800 простих іменних акцій номінальною вартістю 1 гривня на суму 7.195.800 гривень. Отримано свідоцтво Міністерства фінансів України про реєстрацію випуску цінних паперів за № 242/1/96 від 7.05.96 р.

4.2. Усі емісії акцій завершені в строк, усі акції сплачені повністю.

4.3. У власності керівних працівників банку жодної акції немає.

5. Чинники ризику

Приймаючи рішення про придбання акцій «Юнексбанку», треба враховувати чинники ризику, які можуть впливати на його діяльність:
— погіршення загальноекономічної ситуації в Україні;
— нестабільність податкового законодавства;
— непослідовність рішень органів влади і управління щодо діяльності комерційних банків;
— інші обставини, не передбачені в умовах політичної та економічної кризи.

Арбітражним судом Львівської області (290010, м. Львів-10, вул. Личаківська, 81) порушено справу № 2/944-228 про визнання банкрутом ПП Колективне підприємство "Діловий партнер" (юридична адреса: м. Львів, вул. Хімічна, 4, р/р 1468169 в ЗГРУ «Приватбанку»).

Претензії кредиторів і заяви можливих санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування цього оголошення.

Арбитражным судом Донецкой области (340105, г. Донецк, бульвар Пушкина, 34) по иску Дебальцевского транспортного прокурора возбуждено дело № 1/3-3б о банкротстве Открытого акционерного общества «Енакиевское автопредприятие», юридический адрес: 343820, Донецкая область, г. Енакиево, ул. Ревкомовская, 4, р/с 26002301635029 в Енакиевском отделении Проминвестбанка Украины, МФО 334215, ОКПО 05517848.

Арбитражный суд Харьковской области (310002, г. Харьков, ул. Сумская, 64) возбудил дело № Б-2809/7-73 о банкротстве Изюмского государственного коммерческо-производственного предприятия. Юридический адрес: Харьковская область, г. Изюм, ул. Пролетарская, 74; р/с 421701 в Изюмском отделении АК Агропромбанка «Украина» (г. Изюм, Харьковская обл., ул. Свердлова, 52), МФО 350534.

Заявления кредиторов и санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

Арбітражний суд Вінницької області (287100, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 7) порушив справу № 134/5 про визнання банкрутом птахівничого КСП «Шаргородське» (Вінницька обл., м. Шаргород, р/р 406030 в Шаргородському відділенні АК АПБ «Україна» МФО 302377. Код ЗКПО 05413959).

Претензії кредиторів та заяви можливих санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Євро-азійська боротьба «за напрями»

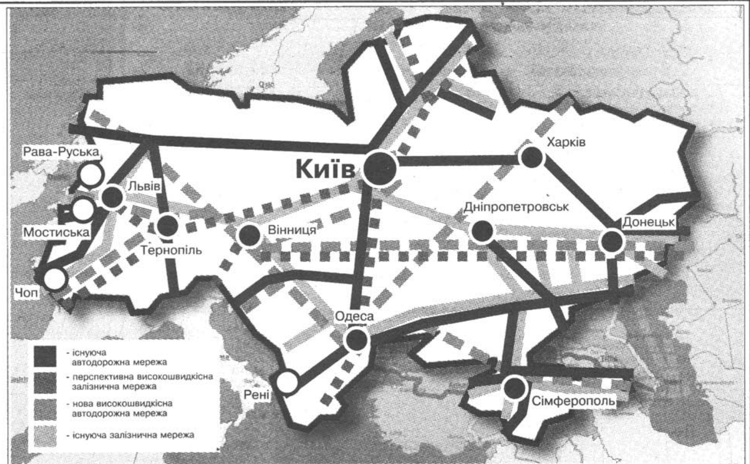
Протягом тисячоліть виникнення і розквіт або занепад міст залежали від того, чи проходили через них торгові шляхи. І коли так, то до слави, що ширилася світом, додавалося ще й поповнення скарбниць золотом торгівців. Відтоді мало що змінилося. Хіба що тепер ці шляхи називають не шовковими, а міжнародними транспортними коридорами і мають вони глобальний характер. Та коли через країну проходить така магістраль, то її скарбниця так само регулярно поповнюється. Словом, як казав свого часу Леонід Кравчук, якщо біля села проходить залізниця, то вважай, що йому пощастило навіки. Це такий собі транспортний коридор у мініатюрі. Тому за місце поблизу торгових шляхів завжди точилася запекла боротьба. Втім, і сьогодні за право бути часткою того чи того міжнародного транспортного коридору ведуться справжні, хоч і приховані, війни політиків та корпорацій. А хто його завоює, великою мірою залежить від здатності країн знайти надійних партнерів у відстоюванні спільних інтересів.

Узгодження позицій відбувається під час міжнародних конференцій — наприклад, останніми в часі були Міжнародна Чорноморська транспортна конференція (Київ, травень 1997 року) та третя Пан'європейська транспортна конференція (Гельсінкі, червень 1997 року). Черговим раундом узгоджень та переговорів стане Євро-азійська транспортна конференція, що відбудеться 12—13 травня нинішнього року у Санкт-Петербурзі. Звісно, що боротьба «за напрями» точитиметься серйозна, оскільки на цій конференції може остаточно окреслитися конфігурація транспортних коридорів на майбутні десятиріччя.

Проте вже сьогодні схоже на те, що Україна не загубиться на околиці шляхів. Певний оптимізм вселяє Програма створення та функціонування національної мережі міжнародних транспортних коридорів в Україні, прийнята Кабінетом міністрів наприкінці березня нинішнього року. Якщо її, звичайно, буде реалізовано. Бо, крім програми будівництва самих доріг, дуже важливо пристосуватися до постійних змін міжнародної тарифної політики, системи зборів та платежів за міжнародні перевезення, налагодити інфраструктуру тощо. Крім того, існує безліч міжнародних конвенцій, вимог та стандартів, до яких Україні ще належить приєднатися, адже на сьогодні наша держава погодила лише 20 із 50 найголовніших документів. Отже, тут і для Верховної Ради чималий шмат роботи. Стосовно ж будівництва та експлуатації нових швидкісних автомагістралей, то їх здійснюватиме ВАТ «Українські транспортні коридори», створене з цією метою. За прогнозами, тільки реалізація комплексу першочергових заходів (до 2005 року) дасть середньорічний ефект від поліпшення умов руху на автомобільних дорогах до 230 мільйонів гривень.

Водночас модернізація залізниць має окупитися за 8—10 років, автомагістралей — за 6—7 років, але на деяких швидкісних дільницях про комунізм доведеться забути, оскільки там передбачено запровадити платний проїзд.

Сергій ЛАВРЕНЮК.

Транспортні коридори

ДОРОГИ, ЩО ОБРАЛИ НАС

***КАБІНЕТ** міністрів 20 березня нинішнього року затвердив програму створення і функціонування національної мережі транспортних коридорів нашої країни, що її представив Мінтранс України. Прокоментувати головні її положення ми попросили тепер уже колишнього міністра транспорту, за якого ця програма розроблялася, народного депутата України Валерія **ЧЕРЕПА**.*

— Валерію Івановичу, часто просять уточнити: що таке «відправна точка» із створення міжнародних транспортних коридорів? Хто ухвалив основоположне рішення?

— Кажучи про транспортні коридори, ви вчасно додали до них слово «міжнародні», вживши повний варіант визначення замість звичного скороченого. Якщо бути ще точнішим, то коридори ці — транс'європейські. Що стосується «відправної точки», то рішення про створення дев'яти транс'європейських транспортних коридорів, що сполучають Західну Європу з Центральною і Східною, було прийнято у березні 1994 року на другій пан'європейській конференції Європейського співтовариства, яка відбувалася тоді в Греції, на острові Кріт, звідки й пішла назва — крітські коридори. У червні 1997 року в столиці Фінляндії — Гельсінкі відбулася третя пан'європейська конференція, на якій було розглянуто питання розширення так званих крітських коридорів. До речі, в рамках підготовки до цієї конференції на місяць раніше — у травні 1997 року в Києві було проведено міжнародну транспортну конференцію країн Чорноморського регіону, на якій були присутні 23 міністри транспорту.

— Відомо, що із дев'яти транс'європейських транспортних коридорів, що передбачені Крітською конференцією, три або чотири мають пройти територією України. Чим викликана відсутність точного числа?

— На згадуваній Крітській конференції йшлося про чотири коридори, що проходять територією нашої країни (№ 3,5,7 та 9), однак до списку країн — створювачів коридору № 7, який має назву водний дунайський, Україну не включили, попри те, що цей коридор проходить через наші відомі порти Ізмаїл та Рені. Хочеться вірити, що з часом цю помилку буде виправлено...

— А що являють собою коридори № 3, 5 і 9?

— Якщо говорити коротко, то коридор № 3 сполучає міста Берлін (Дрезден) — Вроцлав — Львів — Київ; коридор № 5 — Трієст — Любляна — Будапешт — Чоп —Львів; коридор № 9 Гельсінкі — Київ (Москва) — Одеса (Кишинів) — Димитровград. Нині Європейська спільнота дала попередню згоду на продовження цього коридору до Олександрополіса (Греція). До речі, міста, що вказано в дужках, знаходяться на відгалуженнях транспортних коридорів.

Треба відзначити, що перелічені транспортні коридори в межах України створюють головні напрямки для просування вантажопотоків. Міжнародні транспортні коридори, які перетинають нашу країну, сходяться у важливих транспортних вузлах: Львівському, Київському, Одеському. Львів перетинає транспортний коридор № 3, і тут закінчується коридор № 5, через Київ проходить коридор № 9, і тут закінчується коридор № 3, в Одесі коридор № 9 сполучається з Євро-Азіатським транспортним коридором.

Тобто ми разом з іншими країнами працюємо над створенням найкоротшого шляху перевезення вантажів, насамперед бавовни і нафти, з регіонів Середньої Азії та Кавказу через Чорне море, Україну до країн Західної та Північної Європи і навпаки.

Щодо вже прийнятої системи транспортних коридорів, то слід врахувати, що чимало країн Центральної та Східної Європи почали пропонувати при цьому свої проекти, які передбачають розширення згаданої мережі...

— А що пропонує Україна?

— На згаданій Міжнародній транспортній конференції у Києві наша країна запропонувала включити Україну в список держав, що створили водний дунайський коридор № 7, а також запропонувала доповнити коридор № 5 відгалуженням від Львова до Мінська з подальшим їх приєднанням до коридорів № 2 і 9. Особливо важливі, на мій погляд, були пропозиції України щодо продовження коридору № 9 до Закавказзя та про створення транспортного зв'язку між Балтикою (Гданськ) та Чорним морем (Одеса), що дасть можливість здійснювати перевезення з Середньої та Центральної Азії через порти України до портів Балтики.

— Які основні принципи створення транспортних коридорів у нашій країні і як вони входитимуть до міжнародної транспортної системи?

— По-перше, саме поняття міжнародний коридор включає в себе всі можливі види транспорту на конкретному напрямку, висококонцентровану інфраструктуру з його обслуговування тощо. Подруге, роботу щодо створення міжнародних коридорів планувано на період до 2015 року, тож основна робота ще попереду. Транспортні коридори призначені для трьох видів транспорту: автомобільного, залізничного та водного.

— Під час планування нового будівництва чи є у якогось виду транспорту пріоритет?

— Є. Насамперед під час нового будівництва планують створення швидкісних автомобільних трас. При цьому як основні залучатимуть кошти недержавні, включаючи й іноземні.

— Але, здавалося б, перевезення вантажів і пасажирів на великі відстані залізничним транспортом ефективніше?

— Тільки під час перевезення на великі відстані, приміром, до трьохсот і більше кілометрів, до того ж поїзди особливо ефективні під час перевезення великих партій вантажу. А перевезення невеликих партій вантажу, особливо швидкопсувного, здійснюватиметься автомобільним транспортом. До речі, намічено використання залізницею спеціальних платформ для перевезення багатотоннажних автомобілів із причепами. Такі перевезення у порядку експерименту вже було успішно проведено за маршрутом Дніпропетровськ — Київ — Львів — Захонь (Угорщина). Нині ведуться переговори з колегами із Польщі щодо організації додаткових пробних перевезень на спеціалізованих поїздах від Луганська до Катовиць у напрямку транспортного коридору № 3. У таких поїздах зараз відпрацьовують і методику контейнерних і контрейлерних перевезень.

— А як справи на одній із багатообіцяючих морських магістралей: на поромній переправі «Іллічівськ—Поті»?

— Для впровадження ще досконалішої технології на цій дільниці Євро-Азіатського транспортного коридору Європейським союзом надається безоплатна технічна допомога для реалізації проекту розвитку цієї переправи.

Кажучи конкретніше, зазначимо, що у фінансовому вираженні ця допомога становить 15 млн. екю. До речі, у лютому цього року в Іллічівському морському порту введено в експлуатацію найпотужніший зерноперевантажувальний комплекс, який обробляє півтора мільйона тонн зерна на рік.

— Валерію Івановичу, в заключній частині нашої розмови дозвольте хоча б побіжно «зачепити» одне із найболючіших і водночас найважливіших питань — щодо фінансування цих дорогих проектів...

— Справді, це таке болюче і складне питання, що про нього можна говорити дуже довго!

Та скажу про головне: через брак коштів обсяги робіт із будівництва транспортних коридорів було вкрай обмежено. Судіть самі: для цих цілей наша «Укрзалізниця» за останні два роки не одержала з держбюджету жодної гривні. А під час фінансування автодорожного господарства надавалося значно менше належного.

— Відомо, що міністерство веде переговори щодо одержання кредитів міжнародних фінансових організацій, у тому числі Світового і Європейського банків, ведуться також пошуки нетрадиційних джерел фінансування...

— Так, використовуємо для цієї мети найменші можливості. А для того, щоб зробити роботу чіткішою і організованішою, нами складено закладений у програму комплекс першочергових заходів, спрямованих на створення транспортних коридорів у період до 2005 року. Надалі щороку, починаючи з нинішнього, матимемо свій детальний план, що виходить із можливостей фінансування, із зазначенням конкретних виконавців. Що ж до загальної вартості намічених програмою робіт, то вона перевищуватиме три мільярди гривень, із яких близько 1,2 мільярда грн. передбачено профінансувати з держбюджету.

— Виходить, Україні начебто пощастило опинитися в центрі Європи і безлічі перехресть різних доріг. Ще у глибоку давнину чимало століть поспіль нашою територією проходив знаменитий шлях «із варяг у греки», який з'єднував північні країни Європи з південними. Не менш знаменитий був торговий маршрут, який з'єднував Європу з країнами Центральної та Південно-Східної Азії, так званий Великий шовковий шлях. Ці дороги неначе залучали народи до найпрогресивніших на той час досягнень... Чим нині в головному можуть допомогти нашій країні згадані міжнародні транспортні коридори?

— Коли казати коротко, то міжнародні транспортні коридори — це підвищення рівня економічної незалежності і національної безпеки; збільшення валютних надходжень у бюджет за транспортні послуги, що їх надають під час транзитного перевезення вантажів і пасажирів; можливість за рахунок міжнародних фінансових коштів реконструювати національну транспортну мережу країни; різке збільшення зовнішньоекономічних торгових зв'язків України за рахунок сучасного транспортно-технологічного комплексу...

Одне слово, локомотив історії надає Україні можливість рухатися шляхом інтеграції нашої країни до Європейського економічного товариства найкоротшим і надійним шляхом.

Вів інтерв'ю
Аркадій СОКОЛОВСЬКИЙ.

Інформація про випуск акцій відкритого акціонерного товариства «Розівський елеватор», створеного в процесі приватизації

1. Характеристика емітента

Відкрите акціонерне товариство «Розівський елеватор» (далі ВАТ) створено відповідно до наказу регіонального відділення фонду державного майна України по Запорізькій області від 20.01.98 р. № 41 шляхом перетворення орендного підприємства «Розівський елеватор».

Місцезнаходження ВАТ: 332930, Запорізька обл., Розівський р-н, смт Розівка, вул. Вокзальна, 72. Тел: 97-3-35, 97-2-37.

Підприємство засноване у 1947 році Мінзаг УРСР як Розівське ХПП. З 1992 року перехолить на оренду як підприємство «Розівський елеватор». ВАТ зареєстровано 23.01.98 р. Код за ЄДРПОУ—954337. Предметом діяльності ВАТ є: заготівля, зберігання та переробка сільгосппродукції, захист зерна та зернових продуктів від знищення і псування, виробництво борошна, хліба та хлібобулочних виробів, оптова та роздрібна торгівля, посередницькі послуги. Спискова кількість працюючих—92 чол.

Голова правління — Миргородський Леонід Макарович, освіта вища, кваліфікація—інженер-електрик, загальний стаж роботи — 38 років.

Фінансові результати та характеристика обігових коштів:

	на 01.01.98	на 01.02.98
1. Обсяг реалізованих послуг, грн.	663 000	92000
2. Балансовий прибуток, грн:	257900	27000
3. Балансовий збиток, грн:	—	—
4. Дебіторська заборгованість, грн:	125000	111000
5. Кредиторська заборгованість, грн.:	95000	80000
6. Валюта балансу, грн:	4780000	5115000

II. Дані про емісію акцій

Загальна сума емісії становить 1428800 (один мільйон чотириста двадцять вісім тисяч вісімсот) гривень. Випускаються прості іменні акції номінальною вартістю 25 копійок у кількості 5715200 шт. однією серією з порядковими номерами від 0000001 до 5715200. Фінансові ресурси, вилучені від емісії, спрямовуватимуться на приватизацію майна підприємства.

Порядок розміщення акцій згідно з планом приватизації:

1) тимчасово залишаються у державній власності —1485952 акцій на суму 371488 грн., що становить 26 % статутного фонду;

2) безоплатна передача акцій організації орендарів відповідно до їх внеску до статутного фонду ВАТ—3168800 шт. на суму 792200 грн., що становить 55,44 % статутного фонду;

3) продаж акцій на пільгових умовах працівникам підприємств — 270000 шт. на суму 67500 грн., що становить 4,73 % статутного фонду, в т. ч.: за приватизаційні майнові сертифікати (далі ПМС) — 18000 шт. на суму 45000 грн.; за власні кошти та компенсаційні сертифікати (далі КС) — 90000 шт. на суму 22500 грн.;

4) іншим громадянам, які мають право на пільгове придбання акцій — 174000 шт. на суму 43500 грн., що становить 3,05 % статутного фонду, в т. ч.: за ПМС —116000 шт. на суму 29000 грн.; за власні кошти та КС — 58000 шт. на суму 14500 грн.;

5) розміщення акцій серед сільськогосподарських підприємств, їх працівників — 616448 шт. на суму 154112 грн., що становить 10,78 % статутного фонду, в т. ч.: за ПМС — 410000 шт. на суму 102500 грн.; за власні кошти та КС — 206448 шт. на суму 51612 грн.

Дата початку та припинення відкритого продажу акцій: початок — 01.04. 98 р., закінчення — 01.07.98.

Дивіденди виплачуватимуться акціонерам пропорційно до загальної вартості належних їм акцій. Сплата дивідендів здійснюється щорічно до 01 квітня року, що слідує за звітним, шляхом перерахування на рахунок акціонерів або іншим чином за рішенням вищого органу товариства за адресою: 332930, Запорізька обл., Розівський р-н, смт Розівка, вул. Вокзальна, 72. Тел: 97-3-35, 97-2-37.

Раніше ВАТ цінні папери не випускало. Послугами торговців цінними паперами ВАТ не користується.

Чинники ризику, пов'язані з видом діяльності підприємства: можливі зміни законодавства про оподаткування, обмеження ринку збуту, темпи інфляції. Попередження ризиків: підвищення якості та зниження собівартості послуг.

Акціонерне товариство відкритого типу «МДРС»

Баланс за 1997 рік

АКТИВ, тис. грн.	на 01.01.97 р.	на 01.01.98 р.
1. Основні засоби	41,2	78,3
2. Нематеріальні активи	—	0,6
3. Довгострокові фінансові вкладення	—	7,0
4. Виробничі запаси	2,5	10,3
5. Малоцінні і швидкозношувані предмети	0,1	5,2
6. Витрати майбутніх періодів	481,7	571,0
7. Готова продукція	—	1079,2
8. Товари відвантажені, не сплачені в строк	5,2	—
9. Розрахунки з дебіторами:		
за товари, роботи і послуги, строк сплати яких не настав	—	640,7
з податкових розрахунків	—	128,8
з бюджетом	—	1,0
з персоналом за іншими операціями	—	2,6
по авансах виданих	—	65,2
з іншими дебіторами	33,7	0,5
10. Грошові кошти:		
розрахунковий рахунок	32,4	27,9
валютний рахунок	25,4	27,9
Баланс	***622,2***	***2646,2***
ПАСИВ, тис. грн.	**на 01.01.97 р.**	**на 01.01.98 р.**
1. Статутний фонд	141,7	100,0
2. Резервний фонд	—	25,0
3. Спеціальні фонди і цільове фінансування	92,6	716,5
4. Нерозподілений прибуток минулих років	110,0	—
5. Прибуток:		
нерозподілений звітного року	—	1007,4
використаний у звітному році	—	1007,4
6. Розрахунки з кредиторами:		
за товари, роботи і послуги, строк сплати яких не настав	72,6	733,0
по авансах одержаних	34,5	74,4
з бюджетом	161,5	396,3
по позабюджетних платежах	—	67,6
по страхуванню	0,7	5,7
по оплаті праці	1,1	8,0
з учасниками	—	517,1
7. Позики для працівників	—	2,6
Баланс	***622,2***	***2646,2***

Достовірність балансу підтверджена аудиторською фірмою «Мастер-аудит», ліцензія АПУ № 854 від 02.08.95 року.

До уваги акціонерів ВАТ «Львівський мотозавод»

Повідомляємо, що перші загальні збори акціонерів відбудуться 26 червня 1998 р. о 10-й годині за адресою:

м. Львів, вул. Городоцька, 174.

Реєстрація з 8.00 до 9.45 у день зборів.

Порядок денний:

1. Звіт правління про підсумки фінансово-господарської діяльності товариства за 1997 рік. Визначення стратегії розвитку та основних напрямів діяльності товариства.
2. Звіт спостережної Ради товариства за 1997 рік.
3. Звіт ревізійної комісії та головного бухгалтера товариства. Затвердження балансу підприємства за 1997 рік.
4. Затвердження змін і доповнень до статуту (нова редакція).
5. Затвердження внутрішніх нормативних актів товариства.
6. Обрання органів управління товариства.
7. Про порядок розподілу прибутку та заходи щодо погашення боргових зобов'язань товариства.
8. Про ведення реєстру власників іменних цінних паперів.
9. Про створення дочірніх підприємств і філій та затвердження їх статутів.

Для реєстрації акціонерам необхідно мати документ, що посвідчує особу, а їх представникам — доручення, посвідчене відповідно до законодавства України.

Довідки за тел.: (0322) 62-22-85, т/ф 62-71-47.

До уваги акціонерів ВАТ «Роменське підприємство «Агротехсервіс»

Правління ВАТ «Роменське підприємство «Агротехсервіс» повідомляє, що перші загальні збори акціонерів відбудуться 26 червня 1998 року об 11 год. за адресою: 245904, Сумська область, м. Ромни, вул. Полтавська, 121.

Порядок денний:

1. Інформація голови правління про результати фінансово-господарської діяльності за 1997 рік.
2. Затвердження річного звіту та балансу.
3. Затвердження статуту ВАТ.
4. Затвердження положень внутрішніх нормативних актів.
5. Вибори органів управління.

Реєстрація учасників з 8-ї до 10-ї години.

При собі мати документ, що посвідчує особу, доручення на право голосування уповноваженій особі — для довірених осіб.

Телефон для довідок 2-15-38.

Правління ВАТ.

Государственная налоговая администрация в Московском районе г. Харькова сообщает, что арбитражным судом Харьковской области (310002, г. Харьков, ул. Сумская, 64) возбуждены дела о банкротстве следующих предприятий:

ЧФ «Магнолия», ОКПО 21242730, юридический адрес: г. Харьков, пр. 50 ВЛКСМ, д. 42 «б», кв. 48, р/счет 001468934 в Московском отделении АК ПИБ, МФО 351425, дело № Б-6774/7-72;

ООО НТФ «Медин», ОКПО 14103885, юридический адрес: г. Харьков, ул. Набережная Здоровья, д. 12, р/счет 467088 в Московском отделении АК ПИБ, МФО 351425, дело № 6624/7-74;

ООО «Лекки», ОКПО 24124132, юридический адрес: г. Харьков, ул. Крупской, д. 54, р/счет 050467326 в АКБ «Европейский», МФО 351845, дело №7173/7-11;

ООО «Колос», ОКПО 24477764, юридический адрес: г. Харьков, ул. Салтовское шоссе, д. 43, р/счет 467195 в АКБ «Золотые Ворота», МФО 351306, дело № 7174/7-11.

Претензии кредиторов и заявления санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования данного объявления.

Увага, тендер!

За дорученням підприємства Придніпровських магістральних нафтопроводів (Кременчук) АО «Інститут транспорту нафти» проводить відкриті торги з визначення постачальника обладнання відомчого радіотелефонного зв'язку.

До участі в торгах запрошуються українські та іноземні фірми-виробники.

Роз'яснення та вихідні дані щодо тендера можна отримати за адресою:

254050, Київ-50, вул. Артема, 60.

Контактні телефони: (044) 211-35-44, 211-32-92, 211-32-52. Факс (044) 211-30-20.

Термін подання заяв до тендерної комісії — до 20 травня 1998 року.

Государственная налоговая администрация в Московском районе г. Харькова сообщает, что арбитражным судом Харьковской области (310002, г. Харьков, ул. Сумская, 64) возбуждены дела о банкротстве следующих предприятий:

ДП «Комплекс-Воронеж», ОКПО 21208972, юридический адрес: г. Харьков, ул. Варваровская, д. 15, р/счет 26005001926 АКПБ «Регион-банк», МФО 351254, дело № Б-7743/7-72;

ЧПФ «Онис», ОКПО 23756002, юридический адрес: г. Харьков, ул. Героев Труда, 37, кв. 113, р/счет 2600930197 в Салтовском отделении УСБ, МФО 350523, дело № Б-336/7-74;

ЧПФ «Ревека», ОКПО 22711210, юридический адрес: г. Харьков, ул. Ак. Павлова, 82, р/счет 1468642 в КФ «Днепроп. КБ «Приватбанк» МФО 351533, дело № Б-335/7-74.

Претензии кредиторов и заявления санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

Открытое акционерное общество «Петровский машиностроительный завод»

сообщает, что первое собрание акционеров состоится 20 июня 1998 г. в 11 часов по адресу: г. Донецк-38, ул. Лациса, помещение ДК.

Повестка дня:

1. Отчет правления о результатах финансово-хозяйственной деятельности за 1995—1997 годы и перспективы дальнейшего развития акционерного общества.
2. Отчет ревизионной комиссии.
3. Утверждение устава ОАО в новой редакции.
4. Распредение прибыли и начисление дивидендов.
5. Выборы органов управления и контроля.

В случае невозможности личного участия акционер может по доверенности передать право голоса другому лицу.

Время регистрации акционеров 20 июня 1998 года с 9.00 до 10.45 в помещении ДК.

Справки по адресу: 340038, г. Донецк, ул. Чусовская, 1, телефон 79-33-48.

Организационный комитет.

Полтавське ВАТ «Облагропостач»

Доповнення до інформації про проведення чергових зборів акціонерів, які відбудуться 25.05.98 р. о 13-й годині.

До порядку денного чергових зборів вноситься питання №8: «Вибори голови правління і довибори правління ВАТ».

Правління ВАТ.

В інформації про діяльність ВАТ «Київський будинок побуту «Столичний», опублікованій в газеті «Голос України» №77 (1827) за 23 квітня 1998 року, основні фінансові показники, крім статутного фонду, подано в тис. грн.

Утерянное свидетельство № 8418 ООО «Аудитконсульт», государственный регистрационный № 0888634 от 19.05.94, выданное Печерской райадминистрацией, считать недействительным.

ВЕСТНИК ЗАКОНОДАТЕЛЬСТВА УКРАИНЫ

щотижневий збірник актів законодавства

передплатний індекс 74065

оперативне і повне забезпечення правовою інформацією

всі нові нормативно-правові акти України в перекладі російською мовою

нове видання — нові можливості

ВИДАВНИЦТВО «ПРАВО»

ДОВІДКИ ЗА ТЕЛЕФОНАМИ:
(044) 517-55-77, 517-55-18, 276-43-94

Вниманию акционеров ОАО «Азов»

Сообщаем, что первое общее собрание акционеров состоится 20 июня 1998 года в 12.00 по адресу: 341035, Мариуполь, пр. Ильича, 143, большой зал ДК «Искра».

Регистрация участников собрания с 9.00 до 11.00.

Повестка дня

1. Отчет председателя правления об итогах финансово-хозяйственной деятельности общества, определение стратегии развития и основных направлений деятельности АО «Азов».
2. Отчет ревизионной комиссии ОАО «Азов».
3. Утверждение устава ОАО «Азов» и внутренних нормативных документов.
4. Об утверждении годового отчета, баланса, распределения прибыли и убытков в 1997 году.
5. О порядке распределения прибыли в 1998 году и мерах по погашению долговых обязательств ОАО «Азов».
6. Увеличение уставного фонда ОАО «Азов» в связи с индексацией стоимости основных фондов на 1.01.95 г. путем дополнительного выпуска акций той же номинальной стоимости. Распределение акций среди акционеров будет производиться пропорционально их доле в уставном фонде ОАО «Азов» на момент принятия решения.
7. Выбор органов управления ОАО «Азов».
8. О создании дочернего предприятия НИПИ «Океанмаш».

Участникам собрания необходимо иметь при себе:

документ, удостоверяющий личность;

сертификат акций;

доверенность на право участия в собрании (для представителей юридических и физических лиц), оформленную в соответствии с действующим законодательством.

С материалами по вопросам повестки дня можно ознакомиться с 6.05.98 г. в оргкомитете по адресу: 341035, Мариуполь, пр. Ильича, 145/147, комната № 101 с 11.00 до 15.00.

Свои предложения по проектам решения вопросов повестки дня собрания, а также по кандидатурам в органы управления ОАО вы можете представить в оргкомитет в письменном виде до 10.06.98 г.

Предложения по кандидатурам должны сопровождаться письменным согласием кандидата баллотироваться в соответствующий орган управления или контроля ОАО «Азов».

Справки по телефону (0629) 38-68-12.

Правление ОАО.

Шановні акціонери!
ВАТ «Вінницька кондитерська фабрика»

повідомляє, що загальні збори, які не відбулися за попереднім повідомленням, призначено на 25 червня 1998 року і розпочнуться о 10-й годині в актовому залі ВАТ «Вінницька кондитерська фабрика» за адресою: Вінниця, вул. Гліба Успенського, 8 (3-й поверх адмінкорпусу).

Порядок денний зборів:

1. Звіт правління товариства.

Доповідач: голова правління ВАТ «ВКФ» В. К. Богуславський.

2. Звіт ревізійної комісії.

Доповідач: голова ревізійної комісії ВАТ «ВКФ» І. І. Раєвський.

3. Вибори спостережної ради ВАТ «ВКФ».
4. Вибори голови правління ВАТ «ВКФ».
5. Вибори ревізійної комісії ВАТ «ВКФ».
6. Внесення змін і доповнень до статуту та збільшення статутного фонду ВАТ «ВКФ».
7. Розподіл прибутку.

Додатково повідомляємо про такі пропозиції:

1. З метою залучення коштів для модернізації устаткування збільшити статутний фонд товариства на суму 2341370 грн. шляхом додаткового випуску акцій.
2. Статті 5.1 та 5.2 статуту товариства викласти в такій редакції:

«Стаття 5.1. Статутний фонд товариства становить 4 660 370 (чотири мільйони шістсот шістдесят тисяч триста сімдесят) гривень.

Стаття 5.2. Статутний фонд поділений на 18 641 480 простих іменних акцій номінальною вартістю 0,25 гривні».

3. Додатково випустити 9 365 480 акцій на загальну номінальну вартість 2 341 370 гривень. Номінальна вартість 1 акції — 0,25 гривень.
4. Акціонери мають переважне право на придбання акцій нового випуску.
5. Початок підписки на акції — 31 серпня 1998 року, закінчення — 6 вересня 1998 року.

Реєстрація акціонерів розпочнеться з 8 години в день скликання зборів за місцем їх проведення.

Акціонери та їх представники, що братимуть участь у зборах, мусять мати при собі паспорти або інші документи, що посвідчують їх особи, а уповноважені представники акціонерів — ще й оформлені належним чином доручення на передачу їм права голосу на загальних зборах акціонерів.

З повагою,
правління ВАТ «Вінницька кондитерська фабрика».

Арбитражный суд Харьковской области (310002 г. Харьков, ул. Сумская,64) возбудил дело №7096 /7-74 о банкротстве акционерного общества Торговый дом «Изобильное». Юридический адрес: 313450, Харьковская область, г. Первомайский, 1/2 микрорайон, дом 48; р/с 26001200220000 в Первомайском отделении банка «Украина», МФО 351027.

Претензии кредиторов и заявления санаторов принимаются в течение месяца со дня публикации объявления.

Арбитражный суд Харьковской области(310002 г. Харьков, ул. Сумская, 64) возбудил дело №Б-7095/7-74 о банкротстве ООО агрофирмы ЛМ «Виктория». Юридический адрес: 313450, г. Первомайский, 3-й микрорайон, дом 21, кв.43; р/с 26004200227000 в Первомайском отделении банка «Украина», МФО 351027.

Претензии кредиторов и заявления санаторов принимаются в течение месяца со дня публикации объявления.

Арбитражным судом Херсонской области 5 января 1998 года, по заявлению Херсонской областной дирекции АКБ «Укрсоцбанк» возбуждено дело № 28/6—Б о банкростве арендно-торгового предприятия «Орбита», гор. Скадовск Херсонской области, р/с 26005200064001, МФО 352156, код ОКПО 01038111 в Скадовском отделении АК АПБ «Украина» гор. Скадовска.

Кредиторам, а также возможным санаторам направлять заявления с имущественными требованиями к должнику в месячный срок с момента опубликования объявления по адресу: 325000, гор. Херсон, ул. Горького, 18. Арбитражный суд Херсонской области.

Арбітражний суд Черкаської області (257016, м. Черкаси, бульвар Шевченка, 307) порушив справи:

1. № 502/8 про банкрутство ВКФ «Новий центр» (257000, м. Черкаси, вул. Сумгаїтська,28, кв.101, рахунок 26007301785709 в Черкаському головному відділенні ПІБ);

2. № 503/8 про банкрутство інженерно-економічної компанії «Інеко» (257000, м. Черкаси, вул. Орджонікідзе, 72/108, рахунок 26008301785708 у Черкаському головному відділенні ПІБ).

Арбітражний суд Вінницької області (м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) порушив справу № 117/5-61 про банкрутство Чечельницької райспоживспілки (юридична адреса: 288520, Вінницька область, м. Чечельник, вул. Жовтнева, 33, р/р 000460503 в АПБ м. Чечельник, МФО 302366, код 01741342).

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця від дня публікації оголошення.

Арбитражный суд г. Севастополя (335000, г. Севастополь, ул. Суворова, 21) возбудил дело № 081/6 о признании банкротом ООО ВКФ «Консул Лтд.» (335057, г. Севастополь, пр. Октябрьской революции, 37, кв.27; р/с 467444 в Укрсоцбанке г. Севастополя).

До уваги акціонерів АТ «Завод «Термінал»

Загальні збори відбудуться 19 червня 1998 року за адресою: м. Вінниця, вул. 600-річчя, 17. Початок о 10-й годині.

Порядок денний:

1. Звіт правління за 1997 рік.
2. Звіт ревізійної комісії за 1997 рік.
3. Затвердження розроблених положень та змін до діючих.
4. Затвердження змін у статуті АТ.
5. Вибори спостережної ради.
6. Затвердження рішення правління по оплаті і розподілу житла.

Реєстрація учасників зборів 18 червня 1998 р. з 10.00 до 18.00.

Телефон для довідок 44-96-54.

Правління АТ «Завод «Термінал».

Арбітражний суд Полтавської області (314000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) 24.02.98 р. порушив справу № 32/26 про визнання банкрутом малого підприємства «Універсал-Сервіс» (м. Полтава, вул. Леніна, 57/1б; р/р 468511 Дирекція банку «Україна», МФО 331445).

Претензії кредиторів приймають протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбитражным судом Николаевской области возбуждено дело № 1375/2 о банкротстве Вознесенского районного потребительского общества (329600, Вознесенск, ул. Кирова, 35; р/с 000460805 в Вознесенском отделении Проминвестбанка, МФО 326289, код 01760209).

Кредиторов и лиц, желающих выступить санаторами указанного должника, просим в течение одного месяца заявить свои требования арбитражному суду Николаевской области (327009, Николаев, пл. Ленина, 1, Дом Советов).

---

15 хвилин занять на день допоможуть мені добитись успіху!

Увага! нові курси

Рекомендовано Міністерством освіти України

"Я навчаюсь з радістю. З радістю - тому що бачу помітні успіхи. Мені в цьому допомагає систематичність, і я впевнена - методика, яку ви пропонуєте, щодо мене спрацьовує відмінно. А що потім? Після невеликої перерви займусь курсом більш високого рівня..."
Маріанна

ЄШКО — це найбільша школа заочної (кореспондентської) освіти в Європі.

Розпочати навчання в ЄШКО можна незалежно від віку й освіти. Навчаючись **всього 15 хвилин на день**, Ви досягнете хороших результатів.

Особистий викладач перевірить домашню роботу, дасть пораду, відповість на запитання за матеріалами уроків.

Аудіокасети допоможуть виробити вимову.

Для всіх наших студентів **безкоштовно**:
- інформаційні журнали;
- наш щоквартальний журнал "Кур`єр ЄШКО";
- вхідні та проміжні тести для визначення Вами рівня Ваших знань і вибору рівня навчання.

Ви одержуєте **свідоцтво** про закінчення курсу, котре обов`язково знадобиться Вам у майбутньому.

У місячну вартість навчання входить вартість аудіокасет (для мовних курсів) і поштових відправлень.

Оплата проводиться на основі рахунка Школи в гривнях за курсом НБУ на момент виставлення рахунка.

Матеріали курсів друкуються російською мовою.

10% ЗНИЖКА! за умови покупки одразу всього курсу

У Вас виникли сумніви? Інформаційна служба ЄШКО працює для Вас з 8:30 до 17:00 від понеділка до п`ятниці.
(0572)20-61-31

МОВНІ КУРСИ	ЦІНА ЗА МІС.	СТРОК НАВЧАННЯ
Англійська для початківців	5,9$	16 міс.
Англійська для початківців ***ПЛЮС***	5,9$	24 міс.
Англійська для середнього рівня	6,4$	16 міс.
Англійська для середнього рівня ***ПЛЮС***	6,4$	24 міс.
Англійська для вищого рівня	6,4$	16 міс.
Англійська для дітей І	6,9$	9 міс.
CD-ROM курс Англійська для дітей (1-й рівень), ціна 20 грн.		
Англійська для дітей ІІ	6,9$	9 міс.
Англійська для дітей ІІІ	6,9$	9 міс.
Німецька для початківців	5,9$	16 міс.
Німецька для початківців ***ПЛЮС***	5,9$	24 міс.
Німецька для середнього рівня	6,4$	16 міс.
Німецька для середнього рівня ***ПЛЮС***	6,4$	24 міс.
Німецька для вищого рівня ***НОВИЙ!***	6,4$	16 міс.
Французька для початківців	5,9$	16 міс.
Французька для початківців ***ПЛЮС***	5,9$	24 міс.
Французька для середнього рівня ***НОВИЙ!***	6,4$	16 міс.
Італійська для початківців	5,9$	16 міс.
Іспанська для початківців	5,9$	16 міс.
ПРОФЕСІЙНІ КУРСИ		
Основи бухгалтерського обліку	6,8$	12 міс.
Основи менеджменту	6,4$	12 міс.
Секретар-референт	7,25$	12 міс.
Маркетинг	7,25$	12 міс.
Комп'ютерна азбука ***НОВИЙ!***	6,8$	12 міс.
ХОБІ - КУРСИ		
Курс крою та шиття ***НОВИЙ!***	5,5$	12 міс.
Курс косметики	5,5$	12 міс.
Астрологія ***НОВИЙ!***	5,5$	12 міс.

ЄВРОПЕЙСЬКА ШКОЛА КОРЕСПОНДЕНТСЬКОЇ ОСВІТИ
ЄШКО НАЙПЕРША НАЙКРАЩА НАЙБІЛЬША

Щоб одержати БЕЗКОШТОВНО прбний урок обраного Вами курсу, заповніть купон и вишліть на адресу:

31 0022, Харків, а/с 248 ЄШКО

Ліцензія № 21002203

КУПОН НА БЕЗКОШТОВНИЙ ПРОБНИЙ УРОК

вкажіть назву курсу

індекс місто (село)

область

вулиця, № будинку і квартири

ім'я, прізвище

4602ВА

У номер

● *Рівне*

Для розумних і неледачих

Рівненська обласна держадміністрація в особі її голови Миколи Сороки видала розпорядження про запровадження 45 стипендій по 30 гривень кожна для студентів, які мають гарні успіхи у навчанні, науковій та громадській діяльності. Мета — підвищення престижу освіти та науки, заохочення молоді до навчання. Стипендію одержуватимуть кращі студенти чотирьох рівненських вузів та шістьох середніх спеціальних навчальних закладів області.

● *Миколаїв*

Цукроварів виручають... корабели

За розробку й прийняття на державному рівні програми виробництва цукру в Україні висловилися учасники представницької конференції, що відбулася на державному підприємстві «Чорноморський суднобудівний завод» в Миколаєві. У ній взяли участь цукровари й машинобудівники Вінницької, Київської, Полтавської, Рівненської, Харківської та Одеської областей, а також фахівці з Чехії.

Адреса зібрання невипадкова: завод освоїв випуск близько 40 найменувань виробів для цукрової промисловості, їх застосовано на 38 цукрозаводах України. Однак на десятках підприємств устаткування надто застаріле. Тому розроблена система заходів спрямована на оновлення потужностей цукрових заводів, що має стати, на думку учасників зустрічі, одним з пріоритетних напрямів державної економічної політики.

● *Чернівці*

Костюми вітчизняні, визнання — міжнародне

У Женеві (Швейцарія) відбулося урочисте засідання Міжнародного клубу лідерів та вручення нагород за високу якість продукції новим його членам. У цій імпрезі взяла участь і голова правління чернівецького акціонерного товариства «Трембіта» Стелла Станкевич. Очолюване нею підприємство з пошиття чоловічих костюмів визнано одним з кращих на світових теренах і удостоєно жетона за впровадження прогресивних технологій.

● *Київ*

«Зарубіжне українство»

Таку назву має інформаційний каталог, який впорядковує Інститут досліджень діаспори. До нього вже надійшли матеріали з майже 20 країн світу. Значну допомогу в створенні каталогу надають Міністерство закордонних справ, українські дипломатичні представництва, а також громади українців зарубіжжя.

Довідник міститиме інформацію про українські громадські, бізнесові, культурно-просвітні, релігійні, молодіжні, жіночі, спортивні, освітні та інші інституції. До слова, каталог має вийти з друку наприкінці цього року.

Всесвітній день свободи преси

Не вбивайте журналістів!

3 травня журналісти усього світу за підтримки ЮНЕСКО, ООН святкували Всесвітній день свободи преси. Таку ідею було запропоновано в грудні 1993 року Генеральною асамблеєю ООН. Заходи відбувалися на всіх континентах, зокрема там, де журналісти стали жертвами цензури чи зазнають різного роду репресій.

У 1997 році було вбито 26 журналістів у 14 країнах, а загальна кількість загиблих за останні десять років становить понад 500 осіб. Нині налічується близько 150 журналістів у 25 країнах, які перебувають у в'язницях, повідомляє ДІНАУ.

Виставки

З точки зору нескучної логіки

Свіжовідремонтований зал галереї «Лавра» — лідер за виставковою площею серед столичних приміщень цього типу. І якби сюди потрапляли нездариорганізатори, то їхня безпорадність була б на поверхні: вони просто не знали б, що робити з таким простором.

Однак, на «залове» щастя, сюди із своїми пропозиціями найчастіше приходять подвижники із зовсім протилежними якостями. Наприклад, ось ці, які нещодавно втілили тут проект, несподівано різний за представленими видами художньої творчості (автор концепції Віталій Хоменко). Серед запропонованих глядачеві робіт — плетені фантазії Тамари Бабак, спільні «архаїчні» об'єкти Олександра Бабака та Олександра Бородая (вірного своїм емалям), живопис та гобелени Віталія Хоменка і — ніби чи то яскраві смислові плями, чи то інтер'єрні знаки оклику — життєствердні абстракції Петра Лебединця...

Увесь цей «набір» змонтовано не сяк-так, а ритмово, логічно... Одне слово, так доцільно, як у просторі й часі могла б розташувати ці творіння хіба що сама Її Величність Історія мистецтва.

Ольга КРАСОВСЬКА.

Досвід

Два способи закриття

Навіть далекий від ідеального досвід закриття шахт в Україні може стати в пригоді. Такого висновку дійшла група колег-гірників з Ростовської області після відвідання шахтарської столиці. Поїздка, організована за допомогою британського урядового фонду «Ноу-хау», дала змогу ознайомитися з роботою так званих центрів соціальної адаптації, які допомагають влаштуватися вчорашнім гірникам. Таких центрів в Україні створено 15.

За словами гостей, процес ліквідації вугільних підприємств у Росії йде стихійно і нецивілізовано: аби закрити шахту, досить техніко-економічного обгрунтування, долі людей до уваги не беруться. Зрештою, вугільна «реформа» в Україні починалася так само. Нині для ліквідації кожної шахти складається проект, 40 відсотків вартості якого становлять заходи з соціального захисту гірників та членів їх сімей. Щоправда, втілення проекту залежить від наявності коштів, а їх обмаль.

Ліна КУЩ.

Донецьк.

Брати наші менші

ТВАРИНИ В МІСТІ

Притулок для 500 бездомних тварин буде організовано в Києво-Святошинському районі Київської області міським госпрозрахунковим центром «Тварини в місті»

Як повідомила агентству «Інтерфакс-Україна» директор центру Ніна Самофалова, його відкриття дасть можливість організувати роботу з «відселення» бродячих тварин із столиці. За її словами, на даний момент діяльність щодо відлову бездомних тварин не передбачена статутом жодної київської організації. «Якщо в Києві були випадки, коли з'являлася машина і вивозила тварин, то це прояв самодіяльності, і надалі центр проводитиме роботу з такими «самозванцями», —заявила вона.

За даними санепідемстанції Києва, в І кварталі 1998 року в столиці зафіксовано понад 1,5 тисячі випадків укусів, у 40% випадків завинили бездомні собаки.

Зараз в Києві діють притулки товариства захисту тварин «SOS» для 150 собак в селищі Пирогів і міського товариства захисту тварин — на вул. Шмідта, де утримують близько 100 бездомних собак.

Згідно з розпорядженням голови Київської держадміністрації, підписаним 27 квітня 1998 року, для мешканців міста, які утримують тварин, запроваджено платню за годованця — від 2 до 10 гривень. Утримання стерилізованих тварин коштуватиме вдвічі дешевше. Плановано, що одержані кошти міськдержадміністрація спрямує на поліпшення життя тварин.

Акції

Автопробіг «Чорнобиль-86»

У Києві 1—2 травня побували учасники міжнародного благодійного автопробігу «Чорнобиль-86», який проходить містами Росії, України та Білорусі. Стартував він у Москві 26 квітня, а беруть у ньому участь 29 чоловік.

Мета заходу — привернути увагу громадськості трьох держав до проблем ядерної безпеки. На території України учасники акції відвідали Харківську, Полтавську, Київську та Чернігівську області. Фінішує автопробіг 9 травня у парку Перемоги на Поклонній горі в Москві.

Повернення

Нам подарували, ймовірно, Шевченка

У посольстві України в Канаді відбулася церемонія передачі в дар українському народові картини XIX століття із зображенням Івана Мазепи, що, ймовірно, належить пензлю Тараса Шевченка.

Цю рідкісну картину передано родиною етнічних українців Роніш, що мешкає в Канаді. Надзвичайний і Повноважний Посол України в Канаді Володимир Фуркало, приймаючи дар, зазначив, що протягом століть, не маючи державності, Україна зазнала величезних втрат культурних цінностей. Питання про їх повернення довгий час не порушувалось, і наші скарби залишалися розпорошеними по світу. Дарунок канадської сім'ї — ще одне свідчення залучення українців усього світу до почесної справи повернення втрачених скарбів, повідомляє ДІНАУ-Укрінформ.

Пам'ять

Розіп'яли Христа — розпинаємо культуру?

Громадськість Львова вшанувала пам'ять Дмитра Шелеста та Ярослава Волчака, працівників Львівської галереї мистецтв. Вони загинули шість років тому від бандитських куль, захищаючи нетлінні цінності. Проте ані злочинців, ані викрадені шедеври не знайдено. Квіти біля меморіальної дошки — німий докір усім нам. А унікальна виставка «Розп'яття», що експонується зараз у галереї, розповідає про мучеництво в ім'я спасіння людства від гріхів...

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Львів.

Голос України

Засновник — Верховна Рада України.

252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс—224-72-54; ВІДДІЛ РЕКЛАМИ — 441-89-34, 441-89-44; телефакс—449-85-62.

E-mail: sekret@golos.relc.com

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 235579.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50

Зам. 0311083.

1 2 3 4 5 6 7 9 0